

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА НЕСИГУРНОСТА

Победа над емоционалните битки
со силата на Божјиот збор!

Џојс Маер

Претходно издадена како Помогни ми - Јас сум несигурна!

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА НЕСИГУРНОСТА

Следете не

Find us on
Facebook

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

Ве молам ставете

Watch us on

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

**Емисиите „Уживајќи во секојдневниот живот
со Џојс Маер“ можете да ги гледате на
tv.joycemeyer.org/macedonian/**

ОТВОРЕН РАЗГОВОР ЗА НЕСИГУРНОСТА

Победа во емоционалните битки со силата на Божјиот збор!

ЏОЈС
МАЕР

Христијанска Црква „Оаза“
во Република Македонија

Наслов на изворниот текст: Straight Talk on Insecurity
Автор: Joyce Meyer
Copyright © 1998 by Joyce Meyer

Copyright © 2017 ХЦ Оаза во РМ
Сите права се задржани

Издава: ХЦ Оаза во РМ
adpavlovi@hotmail.com
www.crkvaooaza.com.mk

Издавач: Ангел Павлов
Превод: Роберт Миновски
Лектура: Елена Боцевска
Техничка подготовка: Печатница „2-ри Август“ Штип
Печати: Печатница „2-ри Август“ Штип
Тираж: 10.000 примероци

Во оваа книга е користен превод на Библијата на македонски јазик од 2006 година.

Забрането е копирање на оваа книга без писмена дозвола од издавачот.

СОДРЖИНА

Вовед	7
<i>Прв дел</i> ПРИФАТЕН	13
1 Елиминирај го негативното	13
2 Слави го позитивното	27
3 Избегнувај споредби	37
4 Фокусирај се на потенцијалот, не на ограничувањата	43
5 Користи го својот дар	55
6 Имај храброст да бидеш различен	65
7 Научи да се справуваш со критиките	81
8 Одреди ја сам својата вредност	87
9 Гледај непристрасно на своите недостатоци	93
10 Откриј го вистинскиот извор на самодоверба	97
<i>Втор дел</i> СТИХОВИ ЗА САМОДОВЕРБА	109
Молитва за самодоверба	111

ВОВЕД

Дали си уморен од играње игри, носење маски, обидување да бидеш некој поразличен од самиот себе? За рем не би ја сакал слободата едноставно да бидеш прифатен каков што си, без притисок да бидеш некој што воопшто не умееш да бидеш?

Дали би сакал да научиш како да успееш да бидеш тоа што си?

Бог сака да се прифатиме себе си, да го сакаме тоа што сме и да научиме да се справуваме со нашите слабости, бидејќи сите имаме еден куп од нив. Тој не сака да се одбиваме самите себе си поради нив.

Исус ги разбира нашите слабости (види Евреи 4:15).

Светиот Дух и помага на нашата слабост (види Римјани 8:26).

Бог го избира тоа што е слабо и безумно пред светот за да ги засрами мудрите и силните (види 1 Коринтјани 1:27).

Ако погледнам на моите слабости и ви кажам што верувам дека е мојата вредност, таа би била под нулата. Но, нашата вредност не се базира врз нешто што ние го правиме, туку врз нешто коешто Бог веќе го сторил.

Бог нè прифаќа какви што сме, но ѓаволот упорно се труди да нè оддалечи од разбирањето. Тој ни врши притисок од многу различни извори, обидувајќи се да направи да се чувствуваме како да не сме дораснати за стандардот каде што треба да бидеме. Тој не сака да

дознаеме дека можеме да се прифатиме и да се сакаме себе си какви што сме, бидејќи знае дека ако ние некогаш го сториме тоа, нешто прекрасно ќе почне да ни се случува.

Мислењето коешто го имаме за себе си, влијае врз сите наши врски: со луѓето и со Бог. Бидејќи тоа влијае врз нашата врска со Бог, влијае и врз нашиот молитвен живот.

Можеме да се молиме и молиме, засновајќи ги нашите молитви врз ветувањата кои Бог ни ги дава во Писмото и да ги користиме сите правилни зборови, без да биде молитвата ефективна. Една причина поради која молитвата може да не вроди со плод е ако имаме такво лошо мислење за себе си, што не веруваме дека Бог треба да го стори тоа што го бараме. Тешко ни е да се молиме и да веруваме дека Бог ќе го стори делото коешто го бараме, бидејќи не очекуваме дека Тој ќе го стори тоа! Ја засноваме нашата вредност врз нашето поведе-ние, дозволувајќи нашите слабости, маани и неуспеси негативно да влијаат врз нашето мислење за себе си.

Луѓето се премногу ориентирани кон поведението. Уште од мали се учиме дека колку подобро се однесуваме, толку повеќе љубов ќе добиеме. Во нашата врска со Бог, нашето мислење често продолжува по овој шаблон. Мислиме дека Бог ќе нè сака и благослови повеќе ако подобро се однесуваме. Но, бидејќи не можеме да се однесуваме правилно цело време, започнуваме да работиме и да се трудиме, обидувајќи се да ги надминеме

сите наши слабости. Мислиме дека Бог тогаш ќе нè сака доволно за да го направи тоа што ни е потребно.

Нашата вредност не е во тоа што го правиме, туку во тоа што Бог нè направил и преку тоа што Тој го сторил. Секој Христијанин го знае овој принцип – тоа е основата на спасението. Ние сме праведни или правилно стоиме пред Бог, преку тоа што Исус го сторил со умирањето на крстот. Не можеме да го заработиме спасението преку тоа што ние го правиме – тоа е бесплатен дар од Бог, поради тоа што Исус го направил (види 1 Коринтјани 1:30; Ефесјани 2:8). Единствено треба да го прифатиме тоа.

Но, иако секој Христијанин добива спасение преку верата дека сме праведни пред Бог преку тоа што Тој го сторил, вообичаено само многу зрелите Христијани продолжуваат во оваа вистина и учат да пристапуваат на сè во животот врз истата основа (види Галатјани 3:3). Како што видовме, овој начин на размислување е спротивен на начинот на кој повеќе луѓе се навикнати да размислуваат. Мораме да го смениме нашиот начин на размислување преку обновувањето на нашиот ум со Писмото кое што нè учи дека нашата праведност со Бог е преку Исус, не преку нашите дела.

Нашата вредност не е заснована на тоа колку прифатливи се правиме себе си за Бог. Бог бара луѓе со правилен однос на срцето кон Него, не со совршено поведение. Втора Летописи 16:9 вели: “Зашто Господ гледа со своите очи по целата земја?- За да се охрабрат тие на кои срцето им е искрено кон Него.”

“На кои срцето им е искрено кон Него,” значи да се има правилен однос на срцето кон Бога: да се љуби Бог

колку што знаеме да Го љубиме, да го сакаме тоа што Тој го сака, да ја сакаме Неговата волја, да сакаме да ја извршиме Неговата волја.

Бог ни обезбедил да бидеме праведни со Него (ако го прифатиме тоа). Тој нè сака и бара луѓе кои се отворени за Неговата волја, за Тој да може моќно да дејствува во нивна полза и да ги благослови.

Ние не ја заработуваме Божјата љубов, не ги заработуваме Неговите благослови. Можеме да одиме кај Него во секое време и да ни бидат задоволени потребите. Евреи 4:16 вели: “И така да пристапуваме смело кон престолот на благодатта (престолот на Божјата незаслужена благонаклоност кон нас грешниците), за да примиме милост (за нашите грешки) и за да најдеме благодат, за помош, во време на потреба (соодветна помош и правовремена помош, која доаѓа точно кога ни треба).”

Сепак, актуелниот начин на живот кој ние го избираме влијае врз нашата можност да го добиеме сето тоа што Бог го има за нас. Живот со служење и послушност на Бог, Му дозволува да нè стави во позиција за Тој да може да отвори неколку патишта за влез на постојаните благослови кои ги добиваме. Верноста ослободува благослови (види Изреки 28:20).

Начин на живот со непослушност дефинитивно ќе влијае врз тоа што Бог може да го стори во нашите животи, бидејќи Библијата нè учи дека ако посееме лошо семе, ќе жнееме лоша жетва (види Галатјани 6:8).

Луѓето кои живеат во намерна непослушност, но сакаат Бог да ги благослови и покрај тоа, може да ми-

слат дека не мораме да се потрудиме да ги надминеме нашите слабости и да добиеме Божјо одобрение. Тие веруваат дека ако сме слаби во некоја област, имаме изговор да грешиме. Вистината е оваа: „Бог ќе не користи и покрај нашите слабости и ќе ни помогне да ги надминеме, не мораме да се мачиме да ги надминеме самите, но мора да се движиме кон нивно надминување.“

Господ му кажал на Павле: “Мојата сила се покажува совршена (исполнета и конечна) во (твојата) слабост” (2 Коринтјани 12:9). Втора Коринтјани 13:4 ни кажува дека ние сме “слаби во Него, но ќе живееме со Него преку Божјата сила.”

Кога Павле им ја предавал на Римјаните пораката за благодатта, тој рекол: “Да останеме ли и натаму во гревот, за да се умножи Божјата благодат (наклоноста и милостта)? Далеку од тоа! Ние, кои умревме за гревот, како ќе живееме уште во него?” (Римјани 6:1-2).

Со други зборови, дали треба да видиме колку многу можеме да згрешиме, бидејќи гревот ќе Му даде на Бог можност да ни даде благодат? Одговорот на Павле, на скратено, бил: “Боже Мили, како можете да грешите ако сте мртви за гревот?”

Намерата на Павле била да ги научи кои биле тие во Христос. Тие и ние, сме прифатливи, бидејќи Бог нè направил прифатливи (види Римјани 6:5-16).

Бог сака да се помириме со себе си и да научиме дека нашата вредност не е во тоа што го правиме, туку во тоа што сме. Тој сака да бидеме подготвени да сме тоа што сме, заедно со нашите слабости.

Прекрасно е да не го започнеш денот мразејќи се себе си половина час уште пред да станеш од кревет! Или да се разбудиш и да го слушаш ѓаволот како ти прошепотува список на сите грешки кои си ги направил претходниот ден, кажувајќи ти дека си една голема грешка и дека не можеш да очекуваш од Бог да стори нешто добро за тебе. Многу луѓе се поразени уште пред да ги спуштат нозете од креветот наутро!

Планот на ѓаволот е да не измами да продолжиме да ја засноваме нашата вредност врз нашето поведење, потоа да не фокусира на нашите грешки и недостатоци. Сатаната сака да имаме ниско мислење за себе си и да бидеме несигурни, за да живееме неефикасно за Бог, да бидеме бедни и неприфатливи за Божјите благослови, бидејќи мислиме дека не сме ги заслужиле.

Тогаш кога ќе се помириме со себе си ќе започнеме да се помируваме и со другите луѓе. Ако некогаш научиме да се прифатиме и сакаме себе си, ќе започнеме да ги прифаќаме и сакаме другите. Од лично искуство знам дека колку повеќе сум во можност да се прифатам и сакам себе си и покрај моите слабости и мани, толку повеќе сум поподготвена да ги прифатам и сакам другите и покрај нивните слабости и мани.

Секој од нас е несовршен, и Бог нè сака токму такви какви што сме.

Со применувањето на принципите засновани врз Библијата во овој дел од книгата, ќе го надминеш чувството на лична несигурност и ќе се подготвиш себе си за исполнување на Божјиот прекрасен план за твојот живот.

ПРВ ДЕЛ

Прифатен

1

Елиминирај го негативното

Ако сакаш да го зголемиш твоето себеприфаќање и твоето мислење за себе си, одлучи се уште овде и сега дека веќе ниту една негативна работа за себе си нема да излезе од твојата уста.

Препознај ги добрите нешта

„Твоето општење во верата да биде делотворно во познавањето на секое добро што е во вас заради Исус Христос.“

Филмеон 1:6

Општењето во нашата вера е делотворно во познавањето на секое добро што е во нас заради *Исуса Христа*, не со познавањето на секое лошо во нас.

Ѓаволот сака да ги препознаеме сите лоши нешта кои ги гледаме во себе си, бидејќи тој не сака општењето на нашата вера да биде делотворно. Тој сака да го поминеме секој можен момент признавајќи во нашиот ум и од нашата уста колку сме ужасни, бидејќи, како обвинител на нашите браќа (види Откровение 12:9-10), тој постојано се обидува да ни го сврти вниманието од тоа кои сме ние во Христос, кон нашите недостатоци.

Ѓаволот сака да нè бомбардира со можности да мислиме негативни мисли за себе си за да можеме да се вратиме на тој шаблон на размислување, кој повеќето од нас го научиле растејќи. Повторно ќе бидеме фатени во измамата дека нашата вредност е заснована врз нашето поведење и поради нашите грешки ние сме безвредни.

Една причина поради која е многу важно да не зборуваме негативно за себе си е тоа дека ние веруваме во тоа што го зборуваме повеќе од зборовите на кој било друг. Но, кога навистина ќе разбереме кои сме во Христа и ќе забележиме колку многу Тој има направено за нас преку пролевањето на Својата крв за да нè направи вредни, ќе сфатиме дека всушност ние го навредуваме нашиот Небесен Татко преку пречесто размислување за нашите недостатоци, мани и грешки. Дела 10:15 вели: “Тоа што Бог го очистил, ти не нарекувај го погано или нечисто!”

Праведен со Бог

Едно од првите откровенија што Бог ми го даде од Словото се однесуваше на праведноста. Под “откровение” мислам, еден ден кога наеднаш ќе сфатиш нешто до тој степен, што тоа станува дел од тебе. Знаењето не е веќе само во твојот ум, веќе не треба да го обновуваш твојот ум за истото, бидејќи не се прашуваш или надеваш дали тоа е вистина, *знаеш дека е така*.

Јас *знаев* дека сум праведна во Христа, бидејќи Бог ми даде разбирање на 2 Коринтјани 5:21:

„Тој, Кој не знаеше за грев (Христос), Бог Го направи грев за нас, за да станеме дарувани, да бидеме гледани како, примери за Божја правда (тоа што треба да бидеме, прифатени и во правилна врска со Него, преку Неговата добрина).

Праведноста е Божји дар

Римјани 4:24 ни вели: “(Праведноста, да се биде прифатлив за Бог) ќе ни се брои, затоа што веруваме (се држиме до, се потпираме на) Тој, Кој Го воскресна од мртвите Исус, нашиот Господ.”

Разбрав дека праведноста е нешто што ни е дадено. Таа е “вброена” за нас, “подарена и препишана” на нас преку доблестта на нашето верување во тоа што Бог го сторил за нас преку Својот Син, Исус Христос. Исус, Кој не знаеше за грев, стана грев за ние да можеме да станеме праведноста на Бог во Исус.

Над сè друго, Ѓаволот не сака да живееме во реалноста дека ние сме праведни со Бог. Тој сака ние секогаш да бидеме во некое нејасно размислување, да се прашуваме што не е во ред со нас, наместо да размислуваме за тоа што е праведно во нас преку Исусовата крв.

Јас живеам со ова откровение за праведност неколку години и го предавав Словото веќе некое време, кога нешто се случи и ми покажа колку е важно да не зборуваме негативно за себе си. Кога ќе добиеме откровение, ние сме одговорни за него и јас бев одговорна за зборувањето негативно нешта за себе си.

Важноста да зборуваме во согласност со Божјото Слово

Дејв и јас планиравме и се молевме да го добиеме нашиот син Даниел. Тој не беше грешка, сакавме да го добиеме. Но, откако тој се роди, јас дозволив промената во начинот на живот негативно да влијае врз мене.

Не бев навикната да поминувам толку многу време во куќата. Качив неколку килограми и мојата кожа минуваше низ многу промени, што е нормално кога имате бебе. Но, јас си мислев дека сум грда и дебела и дека ќе останам таква засекогаш. Паднав во постојана депресија.

Едно утро, пред Дејв да оди на работа, тој се обидуваше да ме охрабри и расположи. Додека го правеше тоа, тој ми рече дека навистина не треба да се однесувам така, дека знам за подобро. Јас му се налутив. Тогаш

тој ми рече уште нешто, а јас му вратив со нешто друго, и на крај имав изговор да го сторам тоа што сакав да го направам со денови – да експлодирам.

Моето минато беше многу негативно. Имав негативна уста и многу негативен став за сè и сешто, вклучувајќи се и себе си. Кога правев грешки или ќе направев нешто на погрешен начин, нормално беше да си помислам: “Ништо не можам да направам како што треба, јас сум еден голем морон и сè што правам е погрешно, цело време.”

Откако Дејв си отиде и јас останав сама дома чувајќи го Даниел во кујната, мислејќи си за тоа што се случи, започнав да си кажувам лоши нешта на себе: “Така е, Џојс, ти си еден голем морон. Не си за ништо. Мислиш дека учењето на Словото ќе ти помогне? Ништо нема да ти помогне. Не си способна за ништо откако си на оваа земја, и секогаш ќе бидеш таква. Заборави, никогаш нема да се поправиш.”

Одеднаш осетив едно злобно, задушливо присуство како доаѓа во собата кон мене. Беше многу силно. Скоро можев и да го видам. Од моето познавање на Божјото Слово, веднаш знаев дека една демонска сила ќе се закачеше за мене, поради нештата кои си ги кажував самата.

Му благодарам на Бог за Словото коешто го всадуваме во себе си, бидејќи без да размислувам, автоматски започнав гласно да зборувам: “Јас сум праведноста на Бог во Христос. Јас сум праведноста на Бог во Христос.

Јас сум *праведноста* на Бог во Христос. Јас сум *праведноста* на Бог во *Христос*. Неговата крв ме покрива.”

На истиот начин на којшто влезе, злобното присуство се повлече и атмосферата во собата повторно беше чиста. Не морам да кажам дека, искуството всади свет страв во мене за важноста на зборувањето во согласност со Словото – особено за себе си!

Кај човечките суштества постои наклоност да се размислува негативно. “Човечките мисли (силната желба во човечкото срце) се лоши од неговиот почеток” (Битие 8:21). Негативната наклоност ќе продолжи сè додека не го свртиме овој процес наопаку во нашиот живот.

Бог работеше со мене уште откако го започнав Словото, за да ме промени од негативна, и мислејќи негативни мисли за себе си цело време, за веќе да не мислам и да не зборувам на тој начин.

Зашто тој (човекот) е таков како што мисли во себе си?

Изреки 23:7

Те поттикнувам никогаш да не мислиш или да зборуваш лоши нешта за себе. Твоето мислење за себе си ќе направи огромна разлика во одговорената молитва, во тоа што можеш да го добиеш од Бог и во тоа колку може Бог да те користи. Бог е во можност да те користи, но ти мораш да Му дозволиш. Дозволи Му со верувањето дека Тој те направил достоин да ги примаш добрите нешта што Тој сака да ти ги даде. Дозволи Му преку ве-

рувањето дека си способен да го правиш тоа што Тој го бара од тебе, бидејќи Тој ќе ти го овозможи тоа, и само ќе зборуваш нешта за себе си во согласност со тие верувања.

Божјата љубов ја изгонува несигурноста

“Ние Го љубиме, зашто прво Тој нè возљуби нас” (1 Јован 4:19). Ако не Му дозволиме на Бог да нè љуби, тешко дека би можеле да Го љубиме и ние Него. Ако не се помириме со самите себе во некои области, нема да можеме да излеземе и да ги љубиме другите луѓе, како што Библијата нè вели: “Љуби го својот ближен како себе си!” (Марко 12:31).

Повеќе од што било, на луѓето им треба откровение за Божјата љубов, за нив лично. Божјата љубов за нас е темелот за нашата вера, за нашата слобода од грев и за нашата способност да исчекориме во служба на другите без страв во облик на несигурност.

Бог нè направил сите нас со копнеж и желба во нашето срце да бидеме сакани. И Словото нè учи дека Бог нè сака толку колку што Го сакал Исус (види Јован 17:23)!

Луѓето кои мислат дека нивната праведност со Бог се заснова врз тоа колку напредок прават кон надминувањето на своите мани, мислат дека Го измориле Бог со своите неуспеси и грешки. Не можеме да Го измориме Бог. Љубовта не може да исчезне, и не можеме да предизвикаме Бог да не нè сака. Љубовта не е нешто коешто Бог го прави – тоа е нешто коешто Тој Е (види 1 Јован 4:8)!

Многу луѓе развиваат карактер заснован врз страв како резултат на нечесен и нељубезен однос од другите луѓе: родителите, учителите, пријателите, непознатите. Нашите ставови и нашето мислење за себе се програмирани во нас преку одреден временски период. Ако не знаеме дека сме возљубени во Христос, можеме да станеме несигурни. Не дозволувај начинот на кој другите луѓе се однесуваат со тебе да ја одредува твојата вредност.

Луѓето на кои им недостасува самодоверба имаат мала лична војна која се одвива во нив, поголем дел од времето. Ако се фокусираме на природниот свет, не е тешко да се стане секој ден и да се започне со набројување многу нешта кои се погрешни околу нас. Ѓаволот става лаги во нашите глави за ние да ги користиме кога создаваме поглед за себе си основан на тоа што другите луѓе го велат.

Сатаната има став и тој сака и ти да го имаш!

Има став кој сатаната сака да го имаме, кој се базира врз зависност од себе си. Тој став има две подеднакво проблематични форми. Мислам дека сатаната не се грижи кој став ќе го одберат луѓето, бидејќи и двата става не држат подалеку од Божјата волја и не спречуваат да дејствуваме во моќта која ни е достапна нам како Божји чеда. И двата става настануваат од верувањето дека нашата вредност се заснова врз нас – на себе си, а не на Бог.

Еден арогантен, горделив, самоуверен став, зависен и со доверба само во себе вели: “Без разлика што и да дојде, можам да се справам со тоа, не ми е потребен Бог.” Многумина од нас мислат дека го немаат овој став. Велиме дека ни е потребен Бог, но овој став е откриен суптилно преку нашите дела. Не дејствуваме како да ни е потребен Бог.

Како верници не треба да имаме доверба во себе, туку доверба во Бог. Библијата постојано вели дека не треба да имаме доверба во *себе си*. Наместо тоа, треба да имаме доверба во Бог дека Тој ќе дејствува *преку* нас.

Луѓето со вториот став кој Ѓаволот сака да го имаме се осудуваат себе си. Тие се лути сами на себе поради нивните грешки и неуспеси. Тие се мразат себе си и мислат дека се бескорисни, безвредни и грди. Некои луѓе имаат превисоко мислење за себе си, а други прениско мислење за себе си.

На многу луѓе не им се допаѓа тоа како изгледаат. Тие мислат дека се неатрактивни или се убедени дека се грди, кога всушност се атрактивни. Ѓаволот е лажго (види Јован 8:44). Оружјето кое тој го има, се обидува да нè држи деконцентрирани за да не ја видиме вистината за тоа кои сме ние и што има Бог за нас, тоа е измама. Тој сака да нè спречи потполно да уживаме во животот кој Бог го има за нас и да ја намали или уништи нашата ефикасност за Бог.

Еднаш кога одржував состанок, Господ ми кажа да ги повикам сите оние од публиката кои мислат дека се

грди да дојдат напред за молитва. Бев навистина изненадена кога Тој побара да го сторам тоа. Тоа беше единствениот пат што сум го сторила тоа во сите овие години како сум во службата.

Реков: “Сите што мислите дека сте грди, качете се овде.” Огромен број се појавија!

Една девојка во редицата изгледаше како модел. Таа беше прекрасна. Отидов прво кај неа, бидејќи помислив дека не го разбрала повикот.

-Дали разбра дека поканата беше за луѓето кои мислат дека се грди? - прашав.

Започнаа да и течат солзи по лицето, како што ми одговараше: “Целиот мој живот мислев дека изгледам ужасно.” Кога нешто такво ќе се случи, си помислувате: “На овие луѓе им требаат очила, или што?” Оваа е совршен пример за начинот на кој сатаната измамува. Ако ѓаволот не те држи концентриран на своите слабости, тој ќе се обиде да искористи нешто што не е лошо кај тебе или нешто добро кај тебе и ќе се обиде да те натера да мислиш дека е лошо!

Бог прифаќа

„Пред да те вообликувам во мајчината утроба, Јас те знаев, пред да излезеш од мајчината утроба, Јас те посветив (како Мој одбран инструмент).“

Еремија 1:5

Бог не те создал тебе и мене, за потоа да рече: “Сега мислам дека ќе те запознаам.” Библијата вели дека уште

пред да не вообликува во утробата, Тој нè знае и нè *прифаќа*.

Во Ефесјани 1:6 ни е кажано дека Бог нè направил прифатени во Возљубениот. Тоа значи дека ние сме прифатени за Бог преку жртвата на Исус Христос.

Бог нè прифатил пред кој било друг да има можност да не нè прифати. Ако Бог нè прифаќа какви што сме, зошто да се грижиме за мислењето на кој било друг? Ако е Бог за нас, кој ќе биде против нас, што би направило некоја разлика? (види Римјани 8:31).

Совршенство: невозможната потрага

„Никаков гнил збор да не излегува од вашата уста (никогаш), туку само полезен за изградување (говор), - каде е потребно, за да им даде благодат (Божја наклоност) на слушателите.“

Ефесјани 4:29

Син ми, Дени, играше голф со мојот сопруг, Дејв, и со мене додека да наполни 9 години. Тој веќе беше добар голфер на таа возраст, но имаше еден сериозен проблем. Имаше тенденција да биде радосен кога играше навистина добро, но ако направеше лош удар тој се вознемируваше и почнуваше да се нарекува со погрди имиња. Тој си викаше сам на себе нешта, како: “Ох, глуп Дени, сè правиш погрешно!”

Тој мислеше дека ако не направеше сè на совршен начин, тогаш воопшто не е добар. Ако не направеше сè

правилно како што треба, тој започнуваше да донесува негативни заклучоци за себе. Ѓаволот се обиде да приврзе став со само осудување за Дени уште од рана возраст!

Дејв и Јас започнавме да работиме со него, учејќи го дека тоа е опасна навика.

-Дени, - му велевме, "изговарањето такви нешта за себе си воопшто не ти помага на никаков начин. Не им помага ниту на сите други околу тебе кога зборуваш така!"

Тоа се однесува и на сите нас. Не само што ние се чувствуваме лошо кога зборуваме негативно за нас, туку и другите се чувствуваат лошо кога слушаат како некој зборува негативно за себе. Во стихот по оној во кој Павле нè предупредува да не дозволиме гнил јазик и безвредни зборови да ни излегуваат од устата, тој вели: "И не жалостете Го Светиот Дух Божји." (Ефесјани 4:30). Очигледно, таквата негативност Го ожалостува Светиот Дух. Исто така го ожалостува и нашиот дух. Бог не нè создал за да зборуваме или да примаме негативност. Затоа никој од нас не сака да биде околу некој кој секогаш е негативен.

Ако личност која направи грешка каже: "Не сум задоволен со правењето на грешката, но учам, ќе бидам подобар следниот пат. Му благодарам на Бога што сум и толку добар," тогаш сите околу неа се чувствуваат добро. Личноста се чувствува добро за себе, а исто и другите околу неа. Таа презема одговорност за своето погрешно дело без да биде негативна или да се чувствува осудено.

Тоа е ставот и дејството коешто ние треба да го преземеме.

За да го научиме Дени да не зборува негативни нешта за себе си, следниот пат кога јас имав лош удар, си помислив, сега ќе се однесувам како што тој се однесува цело време и ќе видам дали ќе сфати колку е смешно да бидеш таков.

Започнав да велам: “Ох, глупа Џојс, знаеш, никогаш не правиш ништо како што треба.” Дени не ме ни слушна. Се обидов да повторам, но беше толку многу невкусно за мене, иако не го мислев тоа искрено. Само зборувајќи ги тие зборови низ мојата уста и слушајќи ги во моите уши, тоа ми го натажи духот.

Моќта е во нашата уста

„Зашто по твоите зборови ќе бидеш оправдан, и по твоите зборови ќе бидеш осуден?“

Матеј 12:37

Ако зборуваме лошо за себе си ќе се чувствуваме осудено. Ајде активно да го примениме тоа што Исус нè учел во Стихот погоре за да зборуваме позитивно за себе како прв чекор во надминувањето на несигурноста, и *никогаш да не зборуваме негативно за себе си*. Изговарај зборови кои те зајакнуваат. не зборови кои те ослабнуваат.

Продолжи кон целта

„Браќа, јас уште (сеуште) не мислам дека го достигнав! Но, сепак правам едно (тоа е моја единствена цел): го заборавам тоа што е зад мене, а се стремам кон тоа што е пред мене, трчам кон целта: за награда-та (небесна и конечна) на горното призва-ние од Бог во Христа Исуса.“

Филипјани 3:13-14

Бог не се грижи дали ќе достигнеме совршенство, туку дали продолжуваме кон целта за совршенство. Зборувај и дејствувај со знаењето дека Исус е жив и дејствува во твојот живот, и без разлика колку голема грешка си направил, пролеаната крв на Исус ја покрива.

2

Слави го позитивното

Вториот клуч во надминувањето на несигурноста е поврзан со првиот: *„Размислувај и зборувај позитивни нешта за себе си.“*

Научивме колку е деструктивно да размислуваш и зборуваш негативни нешта за себе. Сега, да ја разгледаме моќта на размислувањето и зборувањето позитивни нешта за нас кои се во согласност со Словото.

Како што видовме, нашите мисли и зборови за себе си се неверојатно важни. Треба да размислуваме добри нешта за себе – намерно. Треба да бараме добри нешта околу себе, да размислуваме на тие нешта и да ги зборуваме самите на себе.

Ако зборуваме за себе на негативен начин, започнуваме да се гледаме на негативен начин. Наскоро, започнуваме да ја покажуваме таа негативност на сите околу нас. Вистина е дека мислењето на другите за нас буквално никогаш нема да се издигне над мислењето коешто го имаме за нас самите.

Ако јас сум околу луѓе кои имаат самодоверба и ја покажуваат таа самодоверба, автоматски забележувам дека имам доверба во нив. Но, ако тие ми покажат дека не веруваат во себе си, многу ми е тешко и јас да имам доверба во нив.

Истиот принцип важи и за нас. Ако сакаме другите да имаат доверба во нас, мораме да им покажеме дека ние самите имаме доверба во себе.

Џинови или скакулци?

„Видовме и дивови (џинови) таму - Енаковото потомство од дивови. Ни се чинеше дека сме како скакулци спрема нив.“

Броеви 13:33

Во книгата на Броеви, постои запис за дванаесет извидници кои биле испратени во ветената земја за да ја истражат. Десет се вратиле со лош извештај, а двајца се вратиле со добар извештај. Десетте кои дошле со лошиот извештај виделе џинови во земјата и биле преплашени: “Во нашите очи бевме како скакулци, а исто и во нивните очи.” Со други зборови, непријателот ги видел на истиот начин на кој се гледале самите себе.

Тие десет извидници избегале дома поразени. Зошто? Затоа што не биле способни да ги совладаат џиновите во земјата? Не. Тие избегале поразени поради начинот на кој се гледале себе си, поради негативниот став кој го имале спрема себе.

Моќта на позитивната исповед

„Халев го замолчи народот околу Мојсеја и проговори: „Да тргнеме не двоумејќи се и да ја заземеме, зашто можеме да ја покориме!“

Броеви 13:30

Овде го гледаме одговорот на еден од двајцата позитивни извидници, Халев. Во очи на навидум непостоечки можности, неговиот извештај бил: “Можеме.” Причината поради која тој рекол така е бидејќи знаел дека Бог им кажал да одат и да ја преземат власта над земјата.

Со цел да го надминеме негативното размислување и зборување коешто толку долго време било природен дел од нашиот начин на живот, мораме да направиме свесен напор за да мислиме и да си зборуваме добри нешта за нас на себе си преку правење позитивни исповеди.

Веројатно мислиш дека не би требало да си зборуваш на себе, но треба. Иако не зборуваш гласно, имате нешто што се нарекува “зборување во себе” коешто се случува во твојата глава постојано.

Те охрабрувам да започнеш да размислуваш позитивно кога си сам, на пример кога се тушираш или се возиш сам во својот автомобил. Започни да си зборуваш, намерно, добри нешта на себе си.

Исповедај се во согласност со Божјото Слово

„А ние го имаме Христовиот (на Месијата) ум (чувствата и целите) на Неговото срце.“

1 Коринтјани 2:16

Кога велам дека треба да направиме позитивна исповед за себе, мислам дека нашата уста треба да биде во согласност со тоа што Словото го вели за нас. На пример, Божјото Слово вели дека го имаме умот на Христос. Така, тоа е нешто што треба да си го кажуваме за себе си.

Библијата, исто така, вели дека имаме повик во нашиот живот, дека секој од нас е повикан во служба за измирување и застапничка молитва (види 2 Коринтјани 5:18-20; 1 Тимотеј 2:1-3). Тоа не значи дека сите треба да бидеме во улога на застапник, но сите го имаме повикот во нашиот живот да бидеме користени од Бога – и треба да го сториме тоа.

Зборувај духовни исповеди

„Го проповедаат без страв Божјото слово.“

Филипјани 1:14

Пред многу години, Бог во моето срце влеа желба да направам список на исповеди за мојот живот. Додека да завршам, имаше преку сто исповеди.

Најдов стихови за да ја поддржам секоја исповед која ја ставив на списокот. Ми требаше време да го сторам тоа. Но, ако направиш напор да копаш малку низ Словото за себе, внатре ќе најдеш злато.

Кога почнав да ги изговарам овие исповеди, нештата кои ги зборував не се случуваа. Тие не беа дел од реалноста на мојот живот во тие мигови.

На пример, тогаш живеев под облак на вина и осуда. Но, неколкупати дневно ќе кажев: “Јас сум Божјата праведност во Исус Христос. Јас сум издвоена и света од јагнето. Имам повик во мојот живот, и Бог ќе ме искористи.”

Имав многу лош став за себе. Морав да се убедам дека сум во ред, пред Бог да може да стори нешто преку мене.

Шест месеци бев упорна и го читав тој список најмалку еднаш или двапати секој ден. Се уште се сеќавам на голем дел од тие позитивни исповеди. Тие зборови се сега вградени во мене.

**Верувај во себе – во тоа што Бог може
да го стори преку тебе**

*„Не можеме да одиме против овој народ
(од Ханаан), зашто е посилен од нас.“*

Броеви 13:31

На Бог си му потребен. Но, ако не веруваш во себе, ако не веруваш во способноста која Бог ја ставил во тебе, ќе се потценуваш. Ќе седиш на страна и ќе гледаш како другите луѓе се користени од Бог наместо тебе.

Бог намерно ги одбира слабите и безумните нешта на светот за да ја завршат Неговата работа и да ги за-

срами мудрите, за ниту еден смртник да нема причина за слава или пофалба во своето тело (види 1 Коринтјани 1:27-29).

Бог не е загрижен за твоите слабости како што се грижиш ти. Проблемот со извидниците во Броеви 13 е во тоа што тие ги гледале џиновите наместо да Го гледаат Бог. Да, имало џинови во земјата, но Израелците требало да погледнат во Бог, а не во џиновите.

Има некои џинови во мојот живот. Но, јас не треба да гледам во тие џинови. Треба да гледам во Бог. Треба да го држам мојот поглед цврсто фиксиран на Бог и да верувам дека Тој може да го стори тоа што Тој вели дека може да го стори.

Истото е вистина и за тебе. Твојот дух сака да создаде неверојатни нешта во твојот живот. Но, ако секогаш го држиш твојот духовен човек турнат на земја од негативните ставови, мисли и зборови, тој никогаш нема да се издигне и да те донесе на местото коешто Бог сака да го заземеш, во земјата којашто Тој сака да ја имаш.

Бог дава живот на мртвите

„Како што е напишано: „Те поставив татко на многу народи“ (Тој беше назначен за наш татко) - пред Бога; Кому Му поверува; Кој ги оживува мртвите и ги повикува оние нешта што не постојат (а, Тој ги предвидел и ветил) како веќе да постојат.“

Авраам знаел дека не е грев да се прави или да се биде нешто ако е во согласност со Божјото Слово.

Пред Авраам да има дете, Бог му рекол дека тој ќе биде татко на многу народи. Но, како би можело тоа да се случи? Авраам бил старец и неговата жена Сара била неплодна.

Но, Бог “дава живот на мртвите.” Тој го докажал тоа преку тоа што ја оживеал мртвата утроба на Сара и внел искри во мртвото тело на Авраам. И Бог “ги повикува оние нешта кои не постојат (а, Тој ги предвидел и ветил) како веќе да постојат.”

Врз основа на овој стих, треба да ги донесеме нашите усти во согласност со сè што Бог ветил во Словото. Тоа не значи дека треба да одиме и да изговараме секакви необични нешта што сакаме да се случат. Мораме да ги зборуваме само тие нешта кои ни се ветени во Божјото Слово.

Исповедувањето на Словото носи резултати

„Така ќе придобиеш милост и добро сфаќање (или мислење) пред Божјите и човечките очи.“

Изреки 3:4

Имав огромни проблеми во животот. Сега живеам победнички бидејќи Божјото Слово делуваше во мојот живот. Но, не станав од креветот едно утро и почнав да доживувам непосредна и целосна победа. Ниту пак

одев на состанок еднаш во три недели, или слушав по некоја касета од време на време. Го пикнав мојот нос во Словото само што бев крстена во Светиот Дух. Започнав да доживувам победа преку постојано воздигнување на Божјото Слово во мојот живот.

Очекувам наклоност бидејќи си ги цитирам стиховите за наклоност на себе долго време. Библијата постојано вели дека имаме омиленост од Бог и дека Бог ќе ни даде омиленост со луѓето. Јас очекувам да добијам наклоност со луѓето. Тоа не е лош, горделив став, не е недоличен. Зошто? Затоа што тоа ми е ветено во Библијата.

Ако го зборуваш на себе си тоа што Божјото Слово го вели за тебе, ќе добиеш позитивни резултати, но ќе биде потребно време и труд.

Кога Бог започна да ме учи на овие нешта кои ги споделувам со вас во книгава, јас имав проблем со тежината. Од секогаш сум била околу 9-10 килограми потешка од тоа што треба. Се сеќавам како стоев пред големото огледало, гледајќи се и велејќи ги: "Јас јадам правилно, изгледам добро, се чувствувам добро и тежам 60 килограми."

Тогаш, *ништо* од тие работи не беше вистина. Не јадев правилно, не изгледав добро, не се чувствував добро и *со сигурност* не тежев 60 килограми. Но, мислев дека тоа би била добра тежина за мене, па така само што почнав да го исповедам тоа на себе си.

Не ги потчукнував другите луѓе по рамената, велејќи им: “Еј! Изгледам добро, се чувствувам добро, јадам правилно и тежам 60 килограми.” Ова беа лични исповеди за мене кои ги правев пред себе си.

**Како што зборува устата,
така зборува и животот**

„Зашто сите ние грешиме многу. Ако некој не греша во зборувањето (никогаш не кажува погрешни нешта), тој е совршен човек, способен да го заузда и целото свое тело.“

Јаков 3:2

Позитивната исповед на Божјото Слово треба да биде вкоренета навика на секој верник.

Ако сеуште не си започнал да ја развиваш оваа важна навика, започни денес. Започни да мислиш и да кажуваш добри нешта за себе: “Јас сум праведноста на Бог во Исус Христос. Јас успевам во сè што ќе допрам. Имам дарби и таленти, и Бог ме користи. Дејствувам во плодот на Духот. Живеам во љубов. Радоста тече низ мене. Јадам правилно, изгледам добро, се чувствувам добро, тежам точно толку колку што треба.”

Иако Бог сака да ни помогне, Библијата нè учи дека ги исправаме нашите животи преку тоа што ги исправаме нашите усни. Таа нè учи дека можеме да ги прифатиме Божјите благослови во нашите животи преку верување и исповедање на позитивните нешта кои Бог ги рекол за нас во Неговото Слово.

3

Избегнувај споредби

Следниот чекор во надминувањето на несигурноста е едноставен: „*Никогаш не се споредувај со некој друг.*“

Ако ти недостасува самодоверба, ова е многу важна точка. Можеби мислиш дека си совршено во ред, сè додека не погледнеш наоколу и видиш како некој го прави тоа што го правиш ти, но малку подобро.

Да ја земеме молитвата за пример. Многупати, дури и личната комуникација со Бог може да биде извор на осуда. Во споредба со некој друг, може да се чувствува како да не се молиш доволно долго, доволно добро или доволно “духовно”.

Споредбата поканува осуда

*„Имаш ли вера? Имај си ја за себе пред Бога!
Блажен е тој, кој не се осудува себе си за тоа
што го смета за добро.“*

Римјани 14:22

Еден период од мојот живот се молев околу половина час дневно. Бев најзадоволна и среќна што можев да бидам, бидејќи бев помазана да се молам триесет ми-

нути дневно. Бев совршено задоволна со моето получасовно, дневно дружење со Господ.

Потоа, еден ден слушнав еден свештеник како проповеда дека се молел четири часа секој ден и станувал во ниедно време за да го стори тоа (Барем така ми изгледаше на мене – мислам дека започнувал во четири или пет часот наутро). Кога се споредив со него, се почувствував јадно, и покрај тоа што бев искрена и навистина среќна со мојот молитвен живот до тој момент. Откако ја слушнав пораката, се почувствував како воопшто да не Го сакав Бог.

Понекогаш слушав како некои луѓе проповедаат дека Бог ги будел среде ноќ за да се молат. Си мислев: “Господи, што не е во ред со мене? Одам в кревет и само спијам!”

Зошто бев ставена под осуда? Бидејќи всушност не бев сигурна во тоа која сум во Христос.

Како служител научив да бидам внимателна што зборувам, бидејќи многумина од тие на кои им проповедам не се сигурни во себе. Постои опасност дека тие ќе го слушнат моето сведоштво и ќе се споредуваат себе си со мене. Така, во поголем дел, го држам за себе си тоа колку долго се молам, како се молам и за што се молам.

Сите сме уникатни

„Имено, кој со ова Му служи на Христа, угоден Му е на Бог и мил им е на луѓето.“

Римјани 14:18

Можеме да се чувствуваме сосем добро за себе сè додека не започнеме да се споредуваме со некој друг. Потоа, одеднаш, мислиме дека сме бедни.

Навистина сакам да те охрабрам да престанеш да се споредуваш со другите луѓе: како изгледаш во споредба со тоа како тие изгледаат, на која позиција си во споредба со нивната позиција, колку долго се молиш во споредба со тоа колку долго тие се молат, колку често пророкуваш во споредба со тоа колку често тие пророкуваат.

Исто така, не можеш да ја споредиш твојата мака со нечија туѓа мака. Не можеш да го споредиш твоето страдање со страдањето на некој друг. Некои ситуации можеби изгледаат тешки за тебе. Но, не можеш да погледнеш во некој друг и да кажеш: “Зошто сето ова ми се случува на мене, а на тебе сè ти е мед и млеко?”

На пример, можеби две млади жени во истото соседство се наново родени. По десет години, и двете се уште веруваат во спасението на своите сопрузи, но ниту еден од нив не е спасен. Потоа, една жена која живее преку улицата е исто така наново родена. Таа Му верува на Бог дека нејзиниот сопруг ќе биде спасен, и по две недели, и тој е наново роден, исполнет со Духот и подготвен да почне да оди околу светот и да проповеда.

Бог знае што прави

„Зашто Јас ги знам Своите замисли за тоа што имам намера со вас? - зборува Господ. Замисли за мир, а не за несреќа: да ви дадам иднина и надеж.“

Еремија 29:21

Ако не разбираш дека Бог има посебен план за твојот живот, ќе започнеш да гледаш наоколу и да се споредуваш со другите луѓе, велејќи: “Што не е во ред со мене? Се молам десет години и сеуште не сум добил одговор, ти се молиш само две недели и види што има направено Бог за тебе.”

Луѓето цело време ми кажуваат како работат во црквата, даваат десеток, Го љубат Бог и се трудат колку што можат повеќе. Сепак, изгледа како ништо воопшто да не им оди, додека другите околу нив често го добиваат тоа што го посакуваат. Зошто тоа е така?

Немам конкретен одговор на тоа прашање, но го знам ова: ние мора да веруваме, над сè, дека Бог знае што прави. Мирот кој доаѓа со тоа верување е неверојатен.

Одење со вера, не со гледање

„Зашто уште одиме во вера, а не со гледањето?“

2 Коринтјани 5:7

Понекогаш кога луѓето имаат повик во животот, тие минуваат низ нешта преку кои другите можеби никогаш нема да поминат.

Поради нештата низ кои поминав во период од четири или пет години особено имам длабоко, искрено разбирање и сочувство за ранетите луѓе кои доаѓаат кај мене во служба. Има некои нешта кои не можат да бидат примени со полагање на нашите раце. Тие доаѓаат само преку лично искуство. Искуството коешто јас го имав ми помогна да се подготвам за мојата служба.

На почетокот од мојата служба, често плачев: “Зошто, Боже, зошто? Ти верувам. Не разбираам зошто ова ми се случува на мене?”

Многупати не разбираме нешто, сè додека не преминеме на другата страна од тоа, кога сè е завршено и се радуваме на победата. Веројатно по една или повеќе години откако искуството е завршено, нашите очи се отворени и можеме да речеме: “Сега разбираам.”

Или може никогаш да не разбереме. Но, кога ќе научиме како да Му веруваме на Бог, дури иако ништо не разбираме, нашата вера ќе расте.

Не споредувај се, само следи!

„А ова го рече, навестувајќи со каква смрт Петар ќе Го прослави Бог. Откако го кажа тоа, му рече: „Врви по Мене!“ А Петар кога се заврти, и виде дека по нив иде ученикот кого Исус го љубеше, кој на вечерата се потпре врз Исусовите гради и рече: „Господи, кој ќе Те предаде?“ Штом Петар го виде, Му рече на Исус: „Господи, а овој што?“

Јован 21:19-21

Исто како што мораме да се чуваме од споредување на нашите дарби и таленти со дарбите и талентите на другите, така не смееме и да ги споредуваме нашите искушенија и маки со нивните маки и искушенија.

Исус му открил на Петар за некои од страдањата низ кои ќе помине тој уште пред да се случат. Петар веднаш сакал да го спореди неговото страдање и неговата тежина во животот со нечии други, велејќи: “А што со овој?”

Исус му рече: „Ако сакам тој да остане (преживее) додека Јас не дојдам, што ти е тебе? (Што имаш ти со тоа?) Ти, следи Ме!“ (Јован 21:22).

Тоа е и Неговиот одговор за нас исто така. Ние не сме повикани за да се споредуваме, туку да бидеме послушни.

Не копнеј по туѓите благослови

„Не ќе посакуваш.“

Излез 20:17

Кога ти е тешко, никогаш не ги гледај друите велејќи: “Боже, не сфаќам. Зошто ми е на мене толку тешко, а тие се толку благословени?” Ова прашање само носи измачување. Зошто? Затоа што тоа е знак на завидливост.

Кога твоите браќа и сестри се благословени, биди радосен за нив; кога се повредени, сподели ја болката со нив (види Римјани 12:15). Но, не се споредувај со другите. Наместо тоа, верувај Му на Бог. Верувај дека Тој има посебен, специјален план за твојот живот. Биди сигурен во знаењето дека без разлика на што и да ти се случува или како нештата изгледаат во моментот, Тој најмногу се грижи за тебе и работите содејствуваат кон најдоброто (види 1 Петар 5:7; Римјани 8:28).

4

Фокусирај се на потенцијалот, не на ограничувањата

Ова е четвртата точка како да успееш да бидеш себе си, како да изградиш самодоверба и да ја надминеш не-сигурноста: „Фокусирај се на потенцијалот наместо на ограничувањата. Со други зборови, сврти внимание на своите квалитети наместо на своите слабости.

Концентрирај се на потенцијалот

„И имаме разни дарби (вештини, таленти, квалитети), според дадената благодат, ајде да ги искористиме.“

Римјани 12:6

Добропознатата актерка, Хелен Хејс, била висока само 150 сантиметри. На почетокот од нејзината кариера и било кажано дека ако би била само десетина сантиметри повисока, би била голема филмска ѕвезда. Иако не можела веќе да расте за да си ја зголеми висината, таа работела напорно за да си ја поправи ставата и држењето на телото, да стои исправено за да изгледа повисоко на сцената.

Наместо да се концентрира на фактот дека била само 150 сантиметри висока, таа започнала да се концентрира на нејзиниот огромен актерски потенцијал и не се предавала. Подоцна, во нејзиниот живот, таа била избрана да ја глуми Мери, Кралицата на Шкотска, една од највисоките кралици кои некогаш постоеле.

Фокусирај се на својот потенцијал наместо на своите ограничувања.

Можеш да го сториш тоа за коешто Бог те повикал

„Сè можам преку Христос, Кој ми дава сила.“

Филипјани 4:13

Неодамна видов еден знак на една црква кој велеше: “Верувај во Бог, верувај во себе си и можеш да сториш сè!” Тоа не е точно.

Во еден период од мојот живот ако го видов тој знак, ќе речев: “Амин!” Но, веќе не. Јас и ти не можеме да направиме сè што ќе посакаме. Не можеме да направиме нешто или сè што некој друг го прави. Но, можеме да направиме сè *за што Бог нè повикал*. И можеме да бидеме сè што *Бог вели дека можеме да бидеме*.

Мораме да држиме рамнотежа во оваа област. Можеме да одиме на мотивациски семинари и со многу емоционален поттик да ни биде кажано: “Можеш да сториш сè. Помисли дека можеш да го сториш тоа; верувај дека можеш да го сториш; кажи дека можеш да го сто-

риш – и навистина можеш да го сториш!” Ова е вистина до некој степен. Но, ако отиде предалеку, преминува во хуманизам. Ние треба да го зборуваме за себе тоа што Словото го зборува за нас.

Можеме да го сториме тоа за коешто сме *повикани*, за коешто имаме дарба. Има начини на кои можеме да научиме да ги препознаваме даровите на благодат кои се во нашиот живот.

Што се однесува до мене, го научив ова: Кога започнувам да се разочарувам, знам дека тоа е знак дека или сум започнала да дејствувам сама и повеќе не ја добивам Божјата благодат, или јас се обидувам да сторам нешто за коешто воопшто нема благодат.

Не поништувај ја Божјата благодат

„Не ја поништувам Божјата благодат!“

Галатјани 2:21

Бог не нè повикал за разочарување.

Секој од нас е полн со: дарби, таленти, потенцијал и способности. Ако навистина почнеме да соработуваме со Бог, можеме да го добиеме најдоброто коешто Бог го има за нас. Но, ако добиеме некои возвишени идеи и поставиме цели кои се над нашите способности и благодатните дарови во нашиот живот, ние ќе се разочараме. Нема да ги добиеме тие нешта, а може на крај дури и да Го обвиниме Бог за нашиот неуспех.

Сила за сè преку Христос

„Сè можам преку Христос, Кој ми дава сила (подготвен сум за сè и еднаков на сè преку Него Кој ми влева сила; Јас сум само доволен во Христовата доволност).“

Филипјани 4:13

Ако го извадиме овој Стих од Библијата, изгледа како да треба да сме способни да направиме сè што сакаме, нели? Ако ги извадиме стиховите кои сакаме, можеме да направиме Библијата да каже сè што ние сакаме. Но, ајде да го прочитаме овој извадок во контекст и да видиме што навистина сака да каже. Да започнеме со стих десет:

„Се зарадував многу во Господа, зашто сега конечно вие го оживеавте своето интересирање за мене. Вие и инаку мислевте на мене, но немавте можност да го покажете тоа.“

Луѓето во црквата во Филипи му испратиле подарок на Павле, со што бил многу задоволен. Тој им пишувал за да им каже: “Пријатели, среќен сум што сте го оживеале вашиот интерес за мене по толку долго време.” Потоа, во стиховите единаесет и дванаесет, тој додал:

„ ...Не го зборувам тоа заради скудноста, зашто јас научив како да бидам задоволен (задоволен до степен што не сум вознемирен или растревожен) со тоа во што сум. Знаам да живеам и во скудноста, знаам и во изобилство... “

(Тоа значи дека имало времиња кога Павле *немал* сè што ќе посакал, времиња кога околностите *не биле* такви какви што тој посакувал да бидат.)

„ . . . и јас знам како изобилно да уживам. Во сите околности ја научив тајната да се соочам со секоја ситуација, да бидам сит и да гладувам, да сум во изобилство и во скудноост... “

Пораката на Павле не била дека тој може да стори сè на што ќе го насочи умот, туку дека ја научил тајната за извлекување на најдоброто од секоја ситуација во која и да се нашол. Во тој контекст, тој го изјавува тоа коешто го слушаме цитирано многу често за способноста на “правење сè преку Христа.”

Вистината за “Правењето сè”

„Сè можам преку Христос, Кој ми дава сила (подготвен сум за сè и еднаков на сè преку Него, Кој ми влева сила. Јас сум само доволен во Христовата доволност).

Филипјани 4:13

Кога ќе го прочитаеме стихот тринаесет во контекст, сфаќаме што всушност вели Павле: “Бог работеше во мојот живот. Ја научив тајната како да останам во мир, без разлика дали имам сè што сакам или не. Ако моите околности се возбудливи, знам како да останам скромни. Ако моите околности не се предобри, ја имам внатрешната сила да се справам со таа ситуација. Способен сум да се справам со сите различни ситуации во животот преку Христос, Кој ми дава сила.”

Ако Филипјани 4:13 е изваден од контекст, ние можеме да поверуваме дека сме способни за сè што ќе по-

сакаме, кога и да посакаме, каде и да посакаме. Тоа не е вистина. Мораме да останеме со помазанието кое доаѓа само со Божјата волја.

Остани со помазанието

„А Бог нè утврдува заедно со вас (во заедничка дружба)... во Христос и нè помаза (нè дарува со даровите на Светиот Дух).“

2 Коринтјани 1:21

Можеби си искусил длабока заблуда во некој дел од твојот живот обидувајќи се да сториш нешто за кое Бог не те посветил и помазал. Си помислил дека е Божја волја, а потоа си открил дека не е. Ако е така, не си единствениот којшто го сторил ова. Јас сум го направила истото, а исто така и многу други. Но, тогаш како воопшто некогаш можеш да знаеш дали нешто навистина е од Бог?

Ако веруваш дека Бог ти зборувал нешто, има основа од Писмото, и навистина имаш мир во тоа, тогаш продолжи кон тоа. Но, ако откриеш дека без разлика на што и да правиш, ништо не работи, не поминувај го животот удирајќи со глава во ѕид обидувајќи се да присилиш нешто во кое Бог не ти помага. Ако нема помазание, тоа нема да функционира.

Некои луѓе ги поминуваат своите животи обидувајќи се да јаваат мртов коњ. Неодамна слушнав како некој рече: “Коњот е мртов веќе седум години – време е да се симнеш од него.”

Заврши го својот дел. Прави го тоа што веруваш дека е правилно, следи го Божјото водство кон најдоброто што можеш да го сториш, а потоа остави го исходот во Негови раце. На овој начин, правиш сè што можеш, но не си го трошиш животот обидувајќи се да сториш нешто што не можеш да го правиш, коешто е Божји дел.

Остави во Божји раце

„Откако ќе завршите сè. . . останете.“

Ефесјани 6:13

Запомни, ако Бог те повикал да сториш нешто, заврши го својот дел и потоа држи се цврсто. Откако си направил сè што можеш, остави ја ситуацијата во Божји раце и продолжи со својот живот. Ако Тој не го заврши Неговиот дел, тогаш не е време, не е правилно или тоа не е за тебе.

Луѓето често ме прашуваат: “Како можам да го правам тоа што ти го правиш? Бог ме повика да проповедам како тебе. Кажи ми како си започнала!?” Им велам: “Не е лесно. Не можам само да ти дадам три едноставни лекции како да започнеш служба. Но, ако Бог те повика, Тој ги отвора вратите. Тој те разбира, те подготвува, ти обезбедува пари, ти дава омиленост и остварува.”

Во ред е да признаеш дека ќе имаш служба слична со онаа на некој друг ако веруваш дека Бог те повикал да го сториш тоа. Само биди сигурен дека ќе ја направиш таа исповед во приватноста на својот дом, а не во

јавност. Држи го тоа главно помеѓу тебе и Бог, се додека Бог не го направи јавно. Ако тоа е волјата на Бог, ќе видиш како ќе се оствари. Но, ако не е од Бог и ништо не се случува, тоа сеуште не треба да влијае врз твојата самопочит.

Треба да веруваш во себе си. Во ред е да погледнеш во некого кој е успешен во службата или во некој бизнис и да кажеш: "Верувам дека ако Бог сака да бидам во таа позиција, Тој ќе ми овозможи да го сторам тоа. Имам потенцијал и имам способност." Само провери дали е тоа Божја волја за тебе, а не твоја сопствена, себична желба. Ако тоа е Божја волја, ќе најдеш радост во тоа.

Прави го тоа што го сакаш, сакај го тоа што го правиш!

Ако Бог те повикал да сториш нешто, ќе забележиш дека го сакаш тоа, и покрај било каква тешкотија што можеби ќе те нападне.

Понекогаш Дејв и јас моравме да тргнеме некаде уште во три часот наутро со само три часа сон. Често морав да спијам позади во комбето, а тоа е како да се обидуваш да спиеш додека јаваш коњ. Некои од тоалетите кои сме ги користеле додека патувавме не беа многу пријатни. Некои од рестораните во кои јадевме не беа многу добри. Некои од сместувањата во хотелите беа ужасни и се будев наутро чувствувајќи се како да сум сто години стара. Понекогаш морав да учам на креветот во некој мотел бидејќи немаше биро.

Како Павле, мојот сопруг, и јас се соочуваме со непожелни околности постојано? Но, јас го сакам тоа што го правам. Како би можела да го правам ако не е од Бога? И покрај сите тешкотии и незгоди, ние навистина уживаме да патуваме низ целата земја, правејќи ја Божјата работа.

Ако Бог те повикал да сториш нешто, Тој те оспособува да го направиш тоа. Ако цело време се мачиш велешки: “Го мразам ова,” тогаш нешто не е во ред!

Бог унапредува

„Зашто издигањето не доаѓа ниту од исток ниту од запад, ниту пак од југ. Бог е Судијата: овој го понижува, оној го возвишува!“

Псалм 75:6-7

Често ги прашуваме другите луѓе: “Со што се занимаваш?” Кога ќе одговорат, понекогаш со нашиот став имплицираме дека треба да имаат желба за повисока позиција од таа којашто моментално ја имаат.

Во ред е да веруваме во Бог за поголема позиција или одговорност, но подеднакво прифатливо е и да останеме во истата позиција во којашто сме, ако тоа е каде што Бог сака да бидеме.

Бог може да ни овозможи да бидеме на позиција и да работиме работа за којашто, во природниот свет, не сме квалификувани. Но, има некои несигурни луѓе кои мислат дека можат да добијат вредност и важност пре-

ку повисока позиција. Тие исчекоруваат сами без Божјо водство, нивните мотиви се погрешни и паѓаат директно на лице.

Открив дека не е мудро да се обидуваме да добиеме позиција којашто Бог не ни ја дава. Можеме да работиме во телото и да правиме некои нешта да се случуваат, но никогаш нема да бидеме мирни со резултатите.

„И така, понизете се под силната Божја рака, за да ве возвиши во вистинско време.“ (1 Петар 5:6)

Бог прави нешта во нашите животи кога Тој знае дека ние сме навистина подготвени. Постави високи цели, но нека твоето внимание биде на давањето сè од себе каде што си, знаејќи дека ако и кога Бог ќе сака да те унапреди, со сигурност Тој ќе може да го стори тоа.

Фокусирај се на потенцијалот

„А се тоа (дарови, достигнувања, способности) го прави еден и ист (Свет) Дух, Кој разделува секому, (точно) како што сака.“

1 Коринтјани 12:11

Даровите и талентите се распределени од Светиот Дух според блогатата која личноста може да ја добие. Бог не е незадоволен од нас ако имаме само една дарба, додека некој друг има пет дарби. Но, Тој не е задоволен ако ние не ја развиеме таа една дарба што ја имаме (види Матеј 25:14-30).

Во Книгата на Броеви забележавме дека дванаесет извидници биле испратени да ја истражат ветената земја, којашто им ја заповедал Бог да ја освојат. Десет од нив се вратиле велејќи: “Има џинови во земјата, не можеме да ја освоиме.” Но, двајца од нив рекле: “Да, таму има џинови, но ние сме способни да ја освоиме, бидејќи Бог рече така.”

Десетмина од Еврејските извидници гледале во своите ограничувања, а двајца гледале во потенцијалот. Десет од нив гледале во џиновите, а двајца гледале во Бог.

Ако сакаш да се сакаш себе си, ако сакаш да успееш во тоа да бидеш свој, ќе треба да се фокусираш на својот потенцијал, тоа што Бог те создал да бидеш, не на твоите ограничувања.

5

Вежбај го твојот дар

Еве ја петтата точка за надминување на несигурноста: „Најди нешто што сакаш да го правиш и знаеш да го правиш добро, и прави го тоа постојано.“ Знаеш што ќе се случи? Ќе започнеш да успеваш, бидејќи ќе го правиш тоа за што си надарен. И ќе започнеш да се чувствуваш подобро за себе си бидејќи нема постојано да правиш грешки.

Пронајди го твојот дар

„Ако е служење (ако дарот му е служење) нека служи! Ако е некој учител - нека подучува!“

Римјани 12:7

Писмото не вели: “Ако си учител, подучувај, но во исто време обидувај се многу да бидеш лидер на обожавање.”

Еден период од мојот живот бев навистина лута на себе си бидејќи единствено знаев да подучувам. Сакав да ги правам и сите останати работи кои другите ги правеа. Се мачев, се молев и “рушев тврдини.” Му велев на

ѓаволот: “Ќе направам повеќе!” Но, дојдов до местото каде што требаше да бидам задоволна со проповедање на Словото.

Поминав една година од мојот живот обидувајќи се да одгледувам домати и да ја шијам облеката на мојот сопруг, бидејќи мојата сосетка го правеше тоа. Се споредував со неа и заклучив дека нешто не е во ред со мене, бидејќи не се однесував како “нормална” домаќинка. Искрено, не сакав да одгледувам домати. И *навистина* не сакав да ја шијам облеката на мојот сопруг. Но, се заробив во обидувањето да го правам тоа што другите го прават.

Не продолжувај да го правиш тоа што не го правиш добро

„Ако Господ не го гради домот, напразно се трудат ѕидарите.“

Псалм 127:1

Изгубив една година обидувајќи се да правам нешто во коешто не бев добра. Деноноќно, постојано имав порази. Бев многу обесхрабрена. Можев да поминам цел ден шијејќи една кошула, за потоа да ја пораbam од погрешната страна и да изгубам часови исправајќи го работ. Постојано се чувствував поразено.

Не троши го сето твое време обидувајќи се да правиш нешто во коешто не си добар. Наместо тоа, дозволи Му на Бог да ти покаже во што си добар. Генерално, нештата во кои си добар се нештата во кои уживаш.

Бог не би нè натерал да правиме нешто коешто го мразиме цел живот. Зошто постојано се обидуваме да правиме нешто што не можеме да го направиме? Зошто едноставно не најдеме нешто коешто го правиме добро и да продолжиме со тоа? Неверојатно е колку подобро ќе се чувствуваме.

Барај помазание

„А вие, во вас останува помазанието (светото назначување, елеосвештението) што го примивте од Него (засекогаш) и (затоа) не е потребно некој да ве поучува.“

1 Јован 2:27

Многу луѓе во службата се обидуваат да прават нешта за кои не се помазани да ги прават, само затоа што некој друг им рекол да го прават тоа.

Во моите патувања, видов служители низ целата земја кои се мачат. Често, причината е во тоа што се обидуваат да прават нешто кое што некоја друга црква или служба го прави, иако Бог не ги помазал нив за истото. Тие мислат дека ако не можат да направат нешто коешто некој друг го прави, не се толку добри како таа личност.

Ние можеме да го правиме само тоа за коешто Бог нè надарил и помазал. Ако се обидеме да го сториме спротивното, постојано ќе чувствуваме притисок.

Не ја надминувај Божјата благодат

„Јован одговори и рече: „Не може човек ништо да земе (не може да побара ништо), ако не му е дадено од небото. (Човек мора да биде задоволен со добивање на дарот кој му е даден од небото; не постои друг извор).“

Јован 3:27

Колку може да добие еден човек? Колку може да побара? Колку може да земе за себе? Само толку колку што му е дадено од небото.

Како Христијани, мораме да бидеме задоволни. Ако никогаш не можам да проповедам како некој друг проповедник, ќе морам да бидам задоволна со проповедањето најдобро што можам. Ако мојата служба никогаш не порасне колку службата на Братот, тој и тој, или Сестрата, таа и таа, морам да бидам задоволна со тоа што го имам.

Ти и јас не можеме да одиме над Божјата благодат во нашиот живот. Не можеме да добиеме дар од Бога само затоа што го посакуваме. Светиот Дух ни дава дарови во согласност со Неговата волја за нас и мораме да бидеме задоволни со тоа што го добиваме од Него.

Понекогаш иако Бог сака да ни предаде некој дар, сеуште не е време да биде подарен. Сè додека Бог не се наведне над небесниот свод и рече: “Сега!” Ние можеме да се бориме и да дигаме врева, да тепаме, жалиме и караме, но сеуште нема да го добиеме тоа.

Дали знаете кога ќе го добиеме тоа што Бог сака да го имаме? Кога Тој ќе биде подготвен да ни го даде. Нема да го добиеме до тогаш, за да можеме да научиме да бидеме задоволни со нештата кои ги имаме (види Евреи 13:5). Мора да се сетиме дека “Таткото знае најдобро!”

Користи го твојот дар

„Имаме разни дарби (вештини, таленти, квалитети), според дадената благодат, ајде да ги искористиме: ако (неговиот дар) е пророштво, нека (прорекува) согласно со верата! Ако (неговиот дар) е служење, нека служи! Ако е некој учител, нека подучува! Кој има дар за утеха (охрабрување), нека утешува! Кој раздава, нека дава богато! Кој управува, нека биде ревносен! Кој покажува милост, нека го прави тоа весело!“

Римјани 12:6-8

Не си го троши времето обидувајќи се да откриеш кој е твојот дар. Само започни да дејствуваш со тоа што знаеш да го правиш добро.

Се сеќавам на една жена која водеше богослужба во една црква која ја посетивме во Мејн. Таа беше охрабрувач. Кога завршив со проповедање, таа ме бркаше по скалите. “Ох, дојди овде, дојди овде,” - рече таа и започна да се моли за мене.

Потоа започна да ми зборува: “Ох, злато, тоа беше прекарсно, неверојатно. Ох, колку си помазана!”

Таа продолжи. Додека да си отидам, се почувствував *прекарсно*, како да лебдам во воздух!

Понекогаш работам навистина напорно и почнувам да се чувствувам како да сум станала монотона. Потоа, ќе дојдат охрабрувачите во црквата. Колку повеќе ми зборуваат, толку повеќе верувам дека можам да започнам од почеток.

Но, што вели гаволот на охрабрувачот? “Тоа не е ништо, само можеш да ги разведруваш луѓето.” Тој нема да ѝ каже на таа личност дека охрабрувањето е важна служба во црквата.

Ако го имаш дарот на охрабрување, сатаната ќе ти каже дека треба да проповедаш или подучуваш или да станеш пастор или да изградиш црква! Но, Библијата вели дека ако твојот дар е охрабрување, започни да охрабруваш. Ако треба да подучуваш, тогаш започни да подучуваш. Ако треба да му се предадеш на служењето, започни да служиш. Ако треба да им помогнеш на другите, започни да помагаш.

Службата на помагањето

„Кој дава, нека дава богато!“

Римјани 12:8

Ако даваш во Телото Христово, тогаш нека биде твоја работа да даваш. Ако Бог те повикал да даваш, Тој очигледно ќе ти ги обезбеди средствата да го сториш тоа.

Фразата “оној кој дава помош” се однесува на дарителите. Има многу луѓе во Христовото Тело кои се повикани како служители, како помагачи, како оние чија работа е да се помогне во службата.

Бог повикува силни лидери, луѓе на кои Тој им подарува силно помазание за лидерство. Дар е да се водат големи бројки луѓе, додека ги одржуваш другите нешта во соодветен ред. Ако еден човек го нема дарот да го направи тоа, набргу ќе се најде во голема неволја.

Но, дури и ако е надарен за таа позиција, лидерот не може да направи сè сам, па така Бог ги помазува другите луѓе да му помогнат, да му ги држат рацете, да се молат за него. Никој не може да изврши каква било успешна служба без оние кои се повикани и помазани да помогнат.

Ако тоа е твојот повик и помазание, направи го со сета твоја сила, бидејќи е премногу важно.

Некои луѓе велат: “Па, јас само помагам.” Не, тие не се само помошници. Тие се во една од најголемите служби во Библијата. Има повеќе луѓе вомагање отколку во сите други служби во Црквата.

Ако веруваш дека си повикан во службата на служење, се надевам дека никогаш повеќе нема да се чувствува навредено бидејќи “ти само си помошник.” Покрај сè, тоа е службата на Светиот Дух.

Светиот Дух е помошник

„И Јас ќе Го молам Мојот Татко, и Тој ќе ви даде друг Утешител (Советник, Помошник, Застапник, Бранител, Засилувач и Помирувач), за да биде со вас довека.“

Јован 14:16

Службата на помагање е огромна, неверојатна, прекрасна, моќна служба. Светиот Дух е во службата на помагањето. Тој ја води. Тој е *Помошникот*. Тој е Тој Кој оди до секој верник, чекајќи да обезбеди каква било помош која е потребна.

Некои луѓе се навредени бидејќи се повикани во служба на помагање. Се мачат самите обидувајќи се да бидат нешто друго. Тие едноставно не сфаќаат дека ја извршуваат истата служба како Светиот Дух.

Биди благослов каде што си

„Кој покажува милост, нека го прави тоа весело!“

Римјани 12:8

Има некои нешта кои ти и јас сакаме да ги правиме како резултат на нашите дарови од Бог. Можеби не мислиме дека тие нешта се важни, но важни се, како што ќе откриеме ако започнеме да ги правиме.

Ти можеш да бидеш благослов за луѓето, без разлика колку едноставни се твоите дарови. Ако си добар готвач или обожаваш да правиш јадење, користи ги своите дарови и таленти да благословиш некој друг освен себе си.

Една вечер, една моја пријателка ни донесе на мене и на мојот сопруг еден лонец супа. Тоа беше најдобрата супа што сум ја вкусила во мојот живот, едноставно ја сакав. Со денови зборувавме колку беше прекрасна супата.

Подоцна, пријателката ми кажа дека додека ја правела супата си помислила: “Треба да и однесам на Џојс малку од неа.” Но, таа ја отфрлила идејата мислејќи дека е бесмислена. “Нема да и се допадне мојата супа.”

Колкупати ѓаволот нè измамува за да не бидеме благослов? Дали знаеш дека најдобрата работа што можеш да ја сториш е да бидеш благослов? Престани да се обидуваш да откриеш кој е твојот дар и започни да дејствуваш во нешто што сакаш да го правиш, едноставно одлучи се и направи го тоа.

Ако сакаш да ги разведруваш луѓето, направи го тоа да биде твоја работа. Ако сакаш да даваш, најди нешто и дај го некому. Ако сакаш да помагаш, тогаш помогни му на секого што можеш. Едноставно благослови ги луѓето.

Не мораме секогаш да направиме некоја *огромна* духовна работа. Всушност, некои од нештата кои мислиме дека не се навистина духовни, се поважни за Бог отколку нештата кои мислиме дека се многу важни.

Разгори го твојот дар

*„Затоа ти напомнувам да го разгориш
Божјиот дар кој е во тебе...“*

2 Тимотеј 1:6

Многу често ние бараме некое големо “духовно” искуство. Навечер одиме в кревет и ѓаволот вели: “Па, денес не направи ништо вредно.” Но, ако сме го допреле животот на некој друг, ако сме усреќиле некој друг, ако сме насмеале нечие лице, тогаш ние сме направиле нешто вредно. Таа способност е дар од Бог.

Големиот апостол Павле му вели на својот млад ученик Тимотеј да ги разгори даровите во него. Тоа е добар совет за сите нас. Понекогаш ние стануваме мрзливи со нашите дарови. Треба да ги разгориме тие дарови со намера. Треба повторно да “се вклучиме во игра.”

Ако сакаш да го надминеш твоето чувство на безвредност и несигурност, разгори го твојот дар. Започни да го користиш тоа што Бог го ставил во тебе. Засукај ги ракавите и прави што можеш со тоа што го имаш.

Прави го тоа што сакаш да го правиш. Потоа, прави го тоа постојано.

6

Имај храброст да бидеш различен

Ако сакаш да ја надминеш несигурноста и да бидеш личност која си повикан да бидеш во Христос, мора да имаш храброст да бидеш различен.

Иако сите ние сме различни, сепак се обидуваме да бидеме еден како друг. Тоа е тоа што предизвикува несреќа.

Не биди како сите други

„Дали јас сега се обидувам да ги придобијам луѓето или Бог? Или настојувам да им угодам на луѓето? Ако уште би им угодувал на луѓето, немаше да бидам служител Христов (на Месијата).“

Галатјани 1:10

Ако сакаш да имаш успех во тоа да си потполно ТИ, ќе мора да ризикуваш да не бидеш како сите други.

Зошто не се запрашаш тоа што се запрашал Павле? Дали се обидуваш да им угодиш на луѓето, или на Бог?

Угодувачи на луѓето или на Бог?

„Не служете само пред очите, како тие кои им угодуваат на луѓето, туку како Христови служители, кои од сета душа ја извршуваат Божјата волја!“

Ефесјани 6:6

Да им угодуваме на луѓето е едно од најлесните нешта кои можеме да ги сториме, но на крај ќе нè направи многу несреќни. Кога им угодуваме на другите луѓе, почнуваме да слушаме коментари кои прават да се чувствуваме добро за себе си. Тоа е во ред, сè додека не почнеме да го влечеме нашето чувство за вредност од тоа. Како верници, нашето чувство за вредност треба да биде вкоренето и вградено, не во мислењето на луѓето, туку во Божјата љубов.

Ние сме вредни, бидејќи Бог Го испратил Неговиот Син единец да умре за нас. Ние сме вредни бидејќи Бог нè љуби, не поради мислењето на сите други или нивните зборови за нас.

Стануваме “угодувачи на луѓето” кога веќе не ги правиме нештата кои сакаме да ги правиме, туку тоа што сите други сакаат да го правиме, бидејќи мислиме дека тоа ќе ни донесе прифаќање и одобрување од нив.

Тоа не е ставот кој го имал и поддржувал апостол Павле.

Не дозволувај другите да те манипулираат

„А од управителите натаму се бара секој да се покаже верен (да покаже дека вреди да му се верува). За мене (лично) сосем малку ми значи, што ме осудувате вие (сега), или друг човечки суд, а ни самиот јас не си судам на себе си.“

1 Коринтјани 4:2-3

Тоа е многу ослободителен став – да не се грижиш за јавното мислење или дури своето мислење за себе си.

Колку далеку мислиш дека Исус би стигнал ако Тој се грижел за тоа што мислат луѓето? Филипјани 2:7 вели дека Исус намерно “се понизил самиот себе.” Како што размислувајќи за тој стих еден ден, Исус рече: “Со тоа веќе завршив.” Евентуално и јас. Сега, јас веќе не чувствувам потреба да трчам наоколу обидувајќи се да им угодам на луѓето цело време.

Морам да признаам дека не ми се допаѓа кога луѓето не се задоволни од мене. Не ми се допаѓа ниту кога едно од моите деца е вознемирено од мене. Но, знам дека не можам да им дозволам на луѓето да ме манипулираат со нивните барања.

Како следбеници на Христос, ние треба да сме водени од Духот, не контролирани од луѓето. На ист начин, не треба да се обидуваме да ги контролираме другите, туку да им дозволиме да бидат водени од Духот, исто како и ние.

Оди во љубов

„И одете во љубов, како што и Христос ве љубеше вас и Се предаде Себе си за нас.“

Ефесјани 5:2

Поентата е, ако ние знаеме дека го правиме најдоброто што можеме, не треба да дозволиме туѓите мислења да ни сметаат.

Сепак мораме да одиме во љубов. Не можеме едноставно да правиме сè што сакаме, кога и да сакаме. Не можеме да кажеме: “На тој што не му се допаѓа тоа, тешко нему, тоа е негов проблем.” Љубовта не се однесува така.

Но, и не треба да им дозволиме на луѓето да нè манипулираат и контролираат до степен никогаш да не сме слободни да бидеме тоа што сме. Ако го сториме тоа, секогаш ќе се обидуваме да станеме тоа што мислиме дека другите очекуваат да бидеме.

Биди преобразен, а не приспособен

„Немојте да се приспособувате со овој свет (ова доба) (обликуван според и адаптиран на своите надворешни, површни навики), туку преобразувајте (променете) се преку (целосно) обновување на вашиот ум (со нови идеали и нов став), за да можете да ја дознаете (самите) која е добрата, угодна и совршена Божја волја (во Неговиот видик за вас)!“

Светот постојано се обидува да нè приспособи според неговиот лик. Кога велам “светот,” мислам на тие кои ги знаеме и со кои се среќаваме секојдневно. Тоа може да биде семејството, пријателите, луѓето во твоето соседство, дури и во црквата.

Зборот приспособува значи “да се биде сличен во облик и карактер, да се согласува, да се однесува во согласност со актуелните начини и обичаи.”

Луѓето секогаш ќе се обидуваат да нè натераат да се вклопиме во нивниот калап, главно поради нивната сопствена несигурност. Така тие се чувствуваат подобро за тоа што го прават, ако успеат да натераат некој друг да го прави истото.

Многу малку луѓе ја имаат способноста едноставно да бидат тоа што се и да им дозволат на другите да бидат тоа што се. Можеш ли да замислиш колку би бил убав светот ако сите го правиме тоа? Секој би бил сигурен во тоа кој е тој и би дозволил и другите да си бидат тоа што се. Не би морале да се обидуваме да бидеме мали клонови еден на друг.

Биди различен – стани иноватор

„Еве, Јас правам нешто ново, веќе се појавува. Зар не забележувате?“

Исаија 43:19

Сите големи реформатори во Црквата, како Мартин Лутер, а и во светот има луѓе кои исчекориле надвор од калапот и правеле нешта на поинаков начин. Истото е

вистина и за големите мажи и жени во Библијата.

Еремија бил многу млад за да биде повикан како Божји пророк. Изговорот кој тој Му го дал на Бог бил: “Јас сум премногу млад.”

Тимотеј исто така рекол: “Премногу сум млад.” Павле морал постојано да го охрабрува Тимотеј: “Не грижи се за твојата младост, Тимотеј. Бог те повикал и те помазал. Држи го погледот на тој повик.”

Што ако Јован Крстител или апостол Павле, или дури и Исус не ја имале храброста да бидат поинакви? Ние ги гледаме големите мажи и жени во Библијата и помислуваме колку биле прекрасни. Но, тие платиле цена. Морале да исчекорат и да бидат иноватори. Морале да бидат различни. Морале да не дозволат да бидат управувани и контролирани од тоа што сите мислеле дека треба да бидат.

Дејствувај во плодот на Духот

„А плодот на (Светиот) Дух (работата којашто Неговото присуство внатре ја исполнува) е: љубовта, радоста (веселбата), мирот, трпението, (мирен карактер, воздржливост) љубезноста, добри-ната (добродетелството), верноста, кроткоста (понижноста, скромноста), самоконтролата (самовоздржување); нема закон против вакви нешта (кој можат да донесат казна).“

Галатјани 5:22-23

Дури и ако одлучиме дека ќе бидеме иновативни и поинакви, сепак мораме да дејствуваме во плодот на Духот. Не смееме да одиме со саркастичен, бунтовен став. Во исто време, не можеме да ги живееме нашите животи приспособени на светот, бидејќи Бог сака да нè користи. Тој има нешто коешто сака да го стори преку нас.

Бог сака да нè користи

„И кога Му служеа на Господ и постоа, Светиот Дух рече: „Одвојте ми ги Варнава и Савле за делото за кое ги повикав!““

Дела 13:2

Бог сака да нè земе со сите наши слабости и неспособности и да нè трансформира, работејќи внатре во нас, за да направиме нешто моќно на земјава.

Сатаната ќе го користи светот и системот на светот за да се обиде да нè држи подалеку од Божјата волја, подалеку од најдоброто што Бог го има за нас. Сатаната ќе се обиде да нè натера да се приспособиме на тоа што светот го сака, кажувајќи ни дека ако не го сториме тоа, ќе бидеме отфрлени.

Ако сакаме да застанеме и да ја надминеме несигурноста, ако сакаме да успееме да бидеме себе си, не можеме да продолжиме да се плашиме од тоа што другите може да го помислат.

Ако сакаме да сме популарни кај луѓето, постои голема можност да ја испуштиме Божјата волја за нашиот живот.

Кажи Да на Божјиот повик

*„Тогаш го чув Господовиот глас: „Кого да испратам? И кој ќе ја однесе нашата порака?“
Јас реков: „Еве ме, испрати ме мене!““*

Исаија 6:8

Сега ќе бев бедна ако речев “не” на Божјиот повик во мојот живот. Можеби ќе останев дома и ќе се обидував да одгледувам домати и да ја шијам облеката на мојот сопруг, бидејќи мислев дека тоа ќе предизвика да се вклопам во соседството. Но, ќе бев несреќна цел живот. Држи се за оваа вистина за својот сопствен живот.

Кога Бог започна да ни покажува на Дејв и на мене учења за лекувањето и крштевањето во Светиот Дух, даровите на Духот, ние одевме во црква каде што такви идеи и учења не беа популарни ниту пак прифатливи. На крај, моравме да ја напуштиме црквата и сите наши пријатели.

Бевме вклучени во сè во таа црква. Целиот наш живот се вртеше околу неа. Но, ни кажаа: “Ако верувате во нештата во кои велите дека верувате, тогаш веќе не можеме да имаме ништо со вас.” Тоа што тие луѓе го велеа беше: “Џојс, види, овде имаме еден систем, а тоа што ти и Дејв го правите не припаѓа во него. Ако сакате да останете овде, морате да го заборавите тоа и да се вклопите во нашата матрица.”

Одлуката да се напушти таа црква беше многу тешка. Но, ако јас се приспособев на нивните барања, ќе ја испуштев Божјата волја за мојот живот.

Ќе излезеш како победник

„Исус пак одговори и рече: „Вистина ви велам: нема никој, кој ќе остави куќа или браќа, или сестри, или мајка или татко, или деца, или ниви, заради Мене и заради Евангелието, а да не прими, сега стократно, во ова време: куќи, и браќа, и сестри, и мајки, и деца и ниви - заедно со гонењата, а во идниот век: вечен живот.“

Марко 10:29-30

Откако ја напуштивме таа црква, јас имав периоди на длабока осаменост. Но, сега имам повеќе пријатели отколку што имав претходно.

Ако Бог те повика да исчекориш, светот ќе бара да се приспособиш. Одлучи во полза на Бог. Ќе минеш низ искушенија – тоа е дел од предизвикот. Ќе минеш низ периоди на осаменост. Ќе има и други проблеми. Но, ќе излезеш на другата страна како победник. Навечер ќе можеш да си легнеш и да имаш внатрешен мир знаејќи дека, иако можеби не си популарен меѓу сите други, ти Му угодуваш на Бог.

Угоди Му на Бог, не на луѓето

„Ти си Мојот возљубен Син, во Тебе е Мојата милина.“

Лука 3:22

Исус сигурно се почувствувал добро кога тој глас излегол од небото на Неговото крштевање, велејќи: “Ова

е Мојот Возљубен Син, во Кого е Мојата милина” (Матеј 17:5). Но, до тогаш во Неговиот живот многу малку луѓе Го разбирале или им се допаѓало тоа што го прави Тој.

Како што забележавме, Павле одбил да биде осудуван од другите и од себе си. Ако потклекнел под осудувањето, тој би бил поразен од сатаната.

Пораката на Павле кон тие кои се сомневале во неговата квалификација за службата била: “Во иднина, никој да не ми досадува повеќе (правејќи го неопходно за мене да го докажувам мојот апостолски авторитет и Божјата вистина на моето Слово), зашто ги носам Исусовите рани (белези) во своето тело (трагите, лузните и другите надворешни докази на прогон – тие сведочат за Неговата сопственост врз мене)! ” (Галатјани 6:17).

Стој цврсто

„Царот им одреди дневно следување од царските јадења и од виното од својот стол. Нека ги едуцираат три години, а потоа ќе стојат пред царот.“

Даниел 1:5

По падот на Јудеја од страна на Вавилон, Навуходоносор, Вавилонскиот цар во тој период одлучил да донесе неколку млади Еврејски момчиња и да ги воспита да му бидат придворници. Неговата цел била да ги приспособи на животниот стил во неговиот дворец.

Но, Даниел, едно од одбраните момчиња од Јудеја, кој Го сакал Господа, “одлучил во срцето дека нема да се

оскверни со (јадење на) царските јадења и со (пиење на) виното од неговиот стол” (Даниел 1:8).

Даниел бил одлучен дека ќе Му угодува на Бог, а не на луѓето. Тој одбил да се приспособи на идејата на царот за тоа каков тој треба да биде.

Даниел стоел цврсто и добил наклоност од царот и неговите слуги. Како последица на неговиот бестрашен отпор, на крај Бог го искористил на многу моќен начин.

Возвишен во царството

„Царот го возвиши Даниела и го дарува со многу блескави дарови. Го постави за управител на сета вавилонска покраина и старишина на сите вавилонски мудреци.“

Даниел 2:48

Даниел поминал низ период на искушенија и испити, но на крај, истиот цар кој се обидел да го потчини имал толку голема почит за него што го возвишил на висока функција во царството.

Истото ми се случи и на мене пред многу години кога работев. Мојот шеф сакаше, по заобиколен пат, да му помогнам да украде пари. Јас бев книговодителка и тој сакаше да избришам кредитен баланс на еден клиент. Клиентот плати една сметка двапати, а мојот работодавач не сакаше тоа да се покаже во извештајот за состојбата на клиентот.

Одбив да го сторам тоа.

По неколку години, на крај имав многу благонаклоност во таа фирма. Бев унапредена втора по функција, надлежна за канцелариите, магацинот, сите залихи и сите возачи на камион. Бев повикана да решавам проблеми кои не ги ни разбирав.

Како млада девојка имав огромна позиција во управата во фирмата. Всушност, немав образование ниту обука за таа позиција.

Како се случи тоа? Тоа се случи бидејќи, како Даниел, одбив да се потчинам на понизок стандард. Бев почитувана во фирмата и возвишена на повисока позиција на чест.

Тие кои се обидуваат да те натераат да се потчиниш нема да те почитуваат ако го сториш тоа. Всушност, тие ќе ја презираат твојата слабост. Ќе знаат дека те контролираат и дека тоа што тие го прават е погрешно. Но, ако застанеш цврсто на нозе, на крај ти ќе ја добиеш почитта. Некое време можеби ќе се однесуваат со тебе како да си најниската форма на живот на земјата. Но, на крај, ќе ја добиеш нивната почит.

Покори се на Бог

„А (потоа) Навуходоносор им рече: „Дали е вистина, Седрах, Мисах и Авденаго, дека вие не им служите на моите богови, и дека не му се поклонувате на златниот кип што јас го подигнав?“

Даниел 3:14

Истиот цар донел нов закон и издал нов декрет. Тој издигнал златен кип во средината на градот и заповедал сите да му се поклонат. Сите што ќе одбиеле да го сторат тоа ќе ги фрлел во вжарена печка.

Седрах, Мисах и Авденаго, тројца блиски пријатели на Даниел, одбиле да се поклонат. Тие го имале истиот Дух во нив како и Даниел. Царот им рекол: “Ако не го сторите тоа што ви го заповедам, живи ќе ве запалам.”

Нели е тоа во основа истото што светот ни го вели на тебе и на мене? Ако одбиеме да се потчиниме на неговите стандарди, светот ни се заканува, велејќи: “Ако не ни се поклониш и не го правиш тоа што ние сакаме да го правиш, ако не се вклопиш во нашата матрица, ќе те запалиме жив.”

Тогаш мораме да направиме како што направиле Еврејските момчиња и да Му веруваме на Господ.

Верувај Му на Бог

„Седрах, Мисах и Авденаго му одговорија на царот Навуходоносор: „Не треба да ти одговориме на тоа. Нашиот Бог Кому Му служиме може да нè избави од вжарената печка и од твојата рака, цару; Тој и ќе нè избави. Но, ако тоа и не го направи знај, о цару: ние нема да им служиме на твоите богови, ниту ќе му се поклониме на кипот што си го подигнал.”“

Даниел 3:16-18

Знаете ли што ми се допаѓа за Седрах, Мисах и Авденаго? Нивното апсолутно одбивање да се исплашат. Тие му рекле на царот: “Веруваме дека Бог ќе не избави, но дури и Бог да не го стори тоа, ние нема да се потчинеме на твојта слика за тоа какви треба да бидеме. Ќе го сториме тоа што Бог ни вели да го направиме. Можеш да сториш што сакаш со твојата печка. Но, што и да се случи со нас, ние ќе имаме мир.”

Тоа е ставот кој треба да го имаме кон тие што се обидуваат да не притиснат да бидеме непокорни на тоа што мислиме дека е Божјата волја за нас.

Храбро направи го тоа што Бог го заповедал

„Откако научи Даниел дека повелбата е потпишана, отиде во својата куќа. Прозорците на горната соба беа отворени кон Ерусалим. Таму тој трипати дневно паѓаше на колена, благословувајќи Го, молејќи Го и фалејќи Го Бога, како што правеше секогаш.“

Даниел 6:10

Еве еден конечен пример од книгата на Даниел.

Подоцна, бил издаден уште еден царски декрет кој им забранувал на сите да се молат на кој било друг освен на царот. Законот бил трик искористен од страна на непријателите на Даниел за да се обидат да го уништат. Но, Даниел храбро отишол во својата соба и Му се молел на Господ со прозорци отворени кон Ерусалим, исто како и секој друг ден.

Да ни се случело тоа на нас, дали би ги затвориле прозорците надевајќи се дека нема да не фатат? Дали би ги затвориле прозорците и би се молеле само еднаш? Дали би сториле сосем доволно надевајќи се дека Бог нема да ни се налути? Дали би се обиделе да Му удоволиме и на Бог и на царот?

Ако ние веруваме дека ја правиме Божјата волја, и наидеме на отпор, треба храбро да продолжиме да го правиме тоа што знаеме дека Бог ни рекол да го сториме.

Осмели се да бидеш различен

„Даниел напредуваше во времето на Дариј и во време на владеењето на Персиецот Кир.“

Даниел 6:28

Во секој запис на Даниел забележуваме дека тој бил притиснат да се потчини на тоа што другите сакале да го стори и да биде. Тој одбил да попушти под притисокот. По период на искушенија и тешкотии, Бог го возвишил и тој бил поставен за надлежен над целото царство.

Имај храброст да бидеш различен. Тоа ќе ти го промени животот и на крај Бог ќе те возвиши.

7

Научи да се справуваш со критиките

Ако сакаш да ја надминеш несигурноста, ќе мора да научиш да се справуваш со критиките.

Биди воден од Светиот Дух

„Но, вие го примивте Светиот Дух и Тој живее внатре во вас, во вашите срца, така што не е потребно некој да ве поучува што е правилно, туку како што Неговото помазание ве учи за сè, и е вистинско и не е лага, и како што ве научи, така останете во Него.“

1 Јован 2:27

Дали си личност која сама се вреднува или ти треба надворешна вредност? Преку надворешна вредност мислам, некој да ти кажува дека си во ред, дека тоа што го правиш е добро. Преку самовреднување или внатрешно вреднување, мислам преземање дела како што си воден од Светиот Дух, правејќи го тоа што веруваш дека Бог вели да го сториш.

Еден ден одлучив да ја преуредам куќата. Купив примероци на тапети и избрав шари што мислев дека

би изгледале навистина добро, потоа ги покажав на други луѓе и реков: “Ќе го ставам ова овде и она онде, а ова овде. Што мислиш?”

Бидејќи бев несигурна во таа област барав надворешна потврда. Сакав да слушнам што мислат другите за тоа што го правев.

Па, не пронајдов ниту една личност која размислуваше исто како мене. Сите кои ги прашав имаа различно мислење. Ме обзема заблуда и воопшто не знаев што да правам.

Сите ние сме различни, сите сме индивидуалци. Не требаше да очекувам на никој друг да му се допаѓа тоа што на мене ми се допаѓаше. Главното прашање беше дали јас бев задоволна со исходот. Јас бев таа што требаше да живее со тоа.

Не троши си го времето прашувајќи ги другите луѓе дали твојата облека е во ред или дали твојата фризура е во ред или дали им се допаѓа твојот автомобил. Стани личност која сама се вреднува.

Донесувај сопствени одлуки

„А кога Му беше по волја на Оној, Кој ме оддели од утробата на мојата мајка и ме призва преку Својата благодат, да Го открие во мене Својот Син, за да можам јас да Го проповедам меѓу народите, не се посоветував веднаш со тело и крв.“

Галатјани 1:15-16

Павле рекол дека кога бил повикан од Бога да им го проповеда Словото на народите, тој не се советува со никој друг за тоа прашање.

Многу често кога ние ќе добиеме порака од Бог премногу се советуваме со месо и крв. Одиме наоколу барајќи некого кој ќе не осигура дека ја правиме вистинската работа. Јован ни вели дека откако го имаме Светиот Дух, Духот на Вистината во нас, нема потреба да се советуваме со други човечки суштества.

Секако, има и друга страна на ова прашање. Писателот на Изреки вели дека “при многу советници, тој (народот) се избавува” (Изреки 11:14).

Одговорот е да се биде послушен на Духот без да се одбива совет од другите кои се помудри и подобро информирани за темата отколку ние.

Со слушањето на тоа што другите луѓе ми го кажаа за декорирањето научив некои корисни принципи, нешта кои не ги знаев претходно. Но, не дозволив нивните мислења да ја одредат мојата конечна одлука.

Не смееме да си дозволиме да ни влијаат прекумерно другите, едноставно поради тоа што сме исплашени да донесеме наши сопствени одлуки. Ако сакаме да бидеме самовреднувачки луѓе мораме да научиме да се справуваме со критиките.

Што ако ја декорирав целата куќа според мислењето на другите, а потоа некој друг дојдеше и кажеше: “Ох, не мислам дека јас би го сторил тоа вака!”? Би се нашла во дилема.

Некои луѓе мислат дека нивна работа во животот е да го даваат сопственото мислење на сè и сешто. Една од најголемите лекции кои можеме да ги научиме е да не нудиме или прифаќаме небарано мислење или совети.

Не паѓај во ропство

„Стојте цврсто и не потчинувајте му се пак на ропскиот јарем.“

Галатјани 5:1

Биди доволно сигурен да знаеш како да се справиш со критиките, без да се чувствуваеш како нешто да не е во ред со тебе. Не паѓај во ропство, мислејќи дека мора да им се потчиниш на мислењата на другите.

Да претпоставиме дека некој дошол во мојата редекорирана куќа и ми рекол: “Знаеш, не знам дали си свесна за ова или не, Џојс, но кога би го ставила цветниот аранжман на малку повисока маса, би изгледало подобро отколку на таа пониската маса.”

Ако сум доволно сигурна во себе си и моето гледиште, би можела да го слушам мислењето на таа личност без да се чувствувам како да морам да го сторам тоа што таа го предложила. Ако имам скромност, би можела барем да ја разгледам нејзината идеја.

-Знаеш, мислам дека си во право.

Понекогаш знам дека нешто не изгледа како што треба, но не знам како да го исправам. Ако некој кој знае повеќе околу тоа и има предлог, можам да кажам: “Да,

мислам дека можеби си во право, ќе се обидам со тоа.”

Имај доволно самодоверба да бидеш тоа што си во Христа, за да можеш да ги слушаш другите и да бидеш отворен за промени, без да се чувствуваш како да мора да се согласиш со нивното гледиште или да ја добиеш нивната дозвола ако не мислиш дека нивниот предлог е во ред за тебе.

Научи да се справуваш со критикувањето.

8

Одреди ја сам својата вредност

Одреди ја сам својата вредност. Не дозволувај им на другите луѓе да го сторат тоа место тебе.

Потребата за прифаќање

*„Ти си Мојот возљубен Син, со Кого сум
наполно задоволен!“*

Марко 1:11

На детето му е потребно прифаќање од своите родители. Работата на родителите е да ги научат своите деца дека се сакани и покрај нивните слабости и мани.

Ако во децата е влеано тоа знаење уште од рана возраст, тие ќе израснат со цврстина во нивниот карактер. Тие нема секогаш да се обидуваат да покажат совршенство, мислејќи дека единствениот начин на кој ќе бидат прифатени е преку своите добри дела.

Многу често родителите не знаат како да го покажат тоа прифаќање. Често имаат проблеми бидејќи тие самите не добиле прифаќање од своите родители.

Прочитав една случка за човек кој никогаш не можел да биде прифатен од својот татко. Татко му никогаш не му рекол: “Јас те сакам и сум задоволен од тебе.”

Овој човек бил успешен, но сепак бил многу несреќен и често плачел, без посебна причина. Така, тој почнал да оди на терапија каде што ја открил причината за неговиот проблем. Тој научил дека постојано се обидува да му се докаже на својот татко преку работа, што цело време го оставало истоштен.

Неколкупати за време на овие советувања човекот патувал низ целата земја до куќата на својот татко, сеште обидувајќи се да го натера татко му да го прифати. Тој копнеел да го слушне својот татко да каже: “Сине, те сакам и мислам дека си прекрасен. Горд сум на тоа што го имаш постигнато во животот.”

Многу често сакаме да слушнеме некој да ни каже: “Горд сум на тебе. Задоволен сум од тебе.” Но, понекогаш мораме да сфатиме дека може и никогаш да не го добиеме прифаќањето коешто го посакуваме од одредени луѓе.

Еден ден човекот си отишол од куќата на својот татко велејќи си на себе си: “Татко ми никогаш нема да ми го даде тоа што се обидувам да го натерам да ми го даде – тој не знае како.” Кога го рекол тоа, како нешто да се скршило внатре во него. Од тој момент па натаму, тој доживеал слобода на духот каква што немал доживеано претходно.

Прифатен во Возљубениот

*„Како што не и определи (предодреди, план-
раше со љубов за нас) однапред за да нè по-
сини (прероди) како Негови сопствени деца
преку Исуса Христа, по благоволение на*

Својата волја (бидејќи тоа Му беше угодно и беше Негова љубезна намера), за да (може да) биде фалена славата на Неговата благодат (наклоност и милост), со која нè дарува нас во Возљубениот.“

Ефесјани 1:5-6

Дел од нашата мака може едноставно да биде тоа што се обидуваме да добиеме прифаќање од некој кој никогаш нема да ни ја даде, затоа што тој едноставно не знае како.

Библијата нè учи дека ние сме направени прифатливи за Бога во Возљубениот (Неговиот Син Исус Христос), и дека секој кој доаѓа при Таткото преку Исус, Тој нема да го исфрли (Ефесјани 1:6; Јован 6:37).

Потребни ни се некои нешта од нашите сакани, но ако не знаат како тоа да ни го дадат, Бог знае. Тој ќе биде наша мајка, наш татко, наш сопруг или сопруга, што и да треба Тој ќе биде.

Господ ќе ни ги даде и вгради во нас нештата кои другите не се способни да ни ги дадат.

Преземи одговорност за своите дела

„И така, секој од нас ќе одговара пред Бога за себе.“

Римјани 14:12

Во раните години од мојот брак имав многу проблеми во мојот живот и карактерот. По неколку години брак, Дејв ми рече: “Знаеш што? Да ја одредувам мојата вредност и машкост според начинот на кој се однесу-

ваш со мене, со сигурност не би имал многу добро мислење за себе си.”

Има ли некој во твојот живот со кој не се однесуваш добро? Дали се обидуваш да ја обвиниш таа личност за сопствените грешки? Дали има некој кој прави да се чувствуваш бедно поради неговите грешки или несреќа?

Една жена во Чикаго ми раскажа за апсењето на нејзинот сопруг поради непристојно однесување во јавност.

-Не можам да му го простам тоа, - рече таа. “Тој се навлече на порнографија, а знам каква стапица е тоа. Но, тешко ми е тоа што тој ме обвинува мене. Вели дека тој го сторил тоа бидејќи јас не сум му ги задоволувала потребите.”

Ѕ реков: “Дури и да не си му ги задоволувала потребите, тоа не е изговор за неговиот грев. Не можеш да дозволиш некој друг да ги препишува своите проблеми на тебе.”

Често луѓето кои имаат проблеми не сакаат да преземат одговорност за нив. Тие бараат жртвено јагне. Тие бараат да обвинат некого.

Порано јас му го правев тоа на моето семејство. Сè што правев погрешно беше грешка на некој друг. Ако Дејв не стореше некоја конкретна работа, немаше да се однесувам на таков начин, ако децата ми помагаа повеќе по дома, не би се жалела цело време, ако Дејв не гледаше толку многу фудбал, не би го критикувала цело време. Секогаш наоѓав начин да обвинам некој друг за мојот негативен став и однесување.

Многу сум благодарна што мојот сопруг беше сигурен во тоа кој е тој во Христос. Многу сум благодарна

што тој имаше цврста, духовна основа и беше способен да ме сака во тој период. Многу сум благодарна што тој не ми дозволи да направам тој да се чувствува виновно или несреќно.

Нашата вредност се заснова на крвта

„Нему, Кој нè љуби и Кој (засекогаш) нè изми и ослободи од нашите гревови во Својата крв.“

Откровение 1:5

Треба да дојдеме до местото каде што сме доволно сигурни во тоа кои сме во Христос, така што нема да дозволиме нашето чувство за вредност да се базира врз мислењата и делата на другите.

Не обидувај се да ја пронајдеш твојата вредност во тоа како изгледаш. Не обидувај се да ја најдеш твојата вредност во тоа што го правиш. Не обидувај се да ја најдеш твојата вредност во тоа како другите се однесуваат со тебе. Ти вредиш, бидејќи Исус ја пролеал Својата крв за тебе.

Можеби имаш мани, можеби има нешта кај тебе кои треба да бидат променети, но Бог работи со тебе исто како што работи и со сите други. Не дозволувај му на некој друг да ги истресе своите проблеми врз тебе. Не дозволувај некој друг да направи да се чувствуваш безвредно или бескорисно само затоа што не знае како да се однесува со тебе правилно и да те сака како што заслужуваш да бидеш сакан - како чедо на Бог, искупено преку крв.

Препознај што е исправно кај тебе

„Со Христа сум распнат на крстот (со Него го имам споделено Неговото распнување); и јас веќе не живеам, туку Христос (Месијата) живее во мене, а животот што сега го живеам во телото, го живеам преку верата (со послушност и поткрепа и потполна доверба) во Божјиот Син, Кој ме возљуби и Се предаде Себе си, за мене.“

Галатјани 2:20

Бог сака да престанеме да мислиме цело време: “Што не е во ред со мене?” Тој сака да мислиме на тоа што е исправно со нас.

Секако дека треба да ги препознаеме нашите мани и слабости. Треба да ги држиме тие области отворени пред Бог цело време. Треба да признаеме: “Татко, знам дека не сум совршен, знам дека имам мани и слабости. Сакам Ти да работиш со мене и да ме промениш. Покажи ми ги моите грешки и помогни ми да ги надминам, Господи.”

Но, не смееме да им дозволиме на другите луѓе да нè бутнат на земја поради нивните слабости и проблеми.

Не поминувај го целиот живот обидувајќи се да придобиеш нечие прифаќање или признание. Запомни дека веќе си прифатен и признаен од Бог. Биди сигурен дека твојата афирмација, твоето вреднување, твоето чувство за вредност доаѓаат од Него.

9

Гледај непристрасно на твоите недостатоци

Ако сакаш навистина да успееш да бидеш себе си, мораш да гледаш непристрасно на твоите недостатоци.

Не се фокусирај на недостатоците

„Не гледај на видливите работи, но на работите кои се невидливи.“

2 Коринтјани 4:18

Мојата секретарка, Роксана, е многу атрактивна. Таа има светло плава коса и прекрасна кожа со боја на крем. Кога понекогаш барем малку се засрамува, нејзините образи стануваат светло румени. Таа е една од оние луѓе кои веројатно ќе изгледа како да е дваесет години помлада кога ќе има четириесет. Таа е малечка (тежи 42 килограми), а сепак не е слабичка. Едноставно е многу слатка.

Роксана ми раскажа како многу години имала големи фрустрации за своето тело. Таа мислела дека нејзините колкови се преголеми. Таа рече дека била толку параноична за нив, што не носела одреден вид облека. А многу ретко носела и костим за капење.

Излегов со неа неколкупати да купиме облека. Таа испробуваше работи кои изгледаа прекрасно на неа, но можев да забележам дека не беше задоволна со нив. На крај, таа сподели со мене колку и било незгодно поради нејзините големи колкови.

Не можев да поверувам! Кога една личност тежи четириесет и два килограми, ништо не може да е преголемо!

Го користам ова како пример дека без разлика колку добро изгледаме, ѓаволот ќе најде некој дел од нашето тело за кој мислиме дека не е во ред и ќе нè натера да се фокусираме на тој еден дел, иако ние може да сме единствените кои го забележуваме.

Еднаш се шишав и мојата коса не беше ишишана од позади токму како што сакав. Никој друг не забележуваше дека изгледа дури малку поинаку. Всушност, кога му го спомнав тоа на Дејв, тој рече: "Знаеш, интересно е тоа што веќе неколку дена си мислев колку добро ти изгледа задниот дел од косата во последно време."

Само е важно да го тргнеме погледот од тој еден недостаток и да гледаме на сè непристрасно.

Ако сакаме некогаш да го надминеме чувството на несигурност за себе си, мораме да научиме да гледаме непристрасно на нашите недостатоци. Сите имаме мани, но не мораме да зјапаме во нив во огледало дваесет и четири часа на ден.

Кога би им кажале на нашите најблиски пријатели некои од нештата кои мислиме дека ни се недостатоци, најверојатно тие би ни се смееле. Всушност, тие може да мислат дека тие нешта кои ги сметаме за наши најголеми недостатоци се едни од нашите најдобри квалитети.

Биди задоволен со твојот изглед

„Зар ракотворбата ќе му рече на својот творец: „Зошто си ме направил така?““

Римјани 9:20

Ѓаволот става секакво ѓубре во нашите умови. Кој одлучува какво е совршеното тело на крај? Кој го црта моделот и вели: “Сега, секој што не изгледа вака е со мана”?

Бог нè создал сите. Според Ефесјани 2:10, ние сме Негово дело, Негова ракотворба. Така, на Него сигурно Му се допаѓа тоа што го создал. За да Му угодиме на Бог, не мора сите да изгледаме како модели или бодибилдери!

Секој од нас треба да дојде до место каде што ќе бидеме задоволни со тоа како изгледаме. Тоа не значи дека не треба да вежбааме или можеби да изгубиме не-

кој килограм. Не велама да престанеме да се трудиме да останеме витки и здрави. Зборувам за сите бесмислени нешта со кои сме обземени, нешта кои многу често не можеме да ги промениме.

Дали сакаш да ја надминеш несигурноста во твојот живот? Научи да гледаш непристрасно на твоите недостатоци.

10

Откриј го вистинскиот извор на самодоверба

Последниот и најважен чекор кон станување посигурен во себе си е да го откриеш вистинскиот извор на самодоверба.

Немај доверба во телото

„Зашто ние (Христијаните) сме вистинското обрезание кои Го обожаваат Бог преку Божјиот Дух, кои служиме со Божјиот Дух и се фалиме во Христа Исуса, а не се надеваме или не зависиме (на тоа што сме) во телото и на надворешниот физички изглед.“

Филипјани 3:3

Во што ја ставаш твојата доверба? Тоа прашање мора да биде решено пред да можеш да ја имаш Божјата доверба. Пред да биде твојата доверба во Него, ти мора да ја тргнеш довербата од другите нешта.

Не ставај ја твојата доверба во телото, во изгледот, образованието, финансиите, функцијата или врската.

Еднаш ќерка ми Сенди и нејзиното момче раскинаа. Ѐ реков: “Штета, тој навистина многу губи.”

Ако некој не сака да има врска со тебе, зошто мислиш дека треба ти да се обвинуваш? Можеби грешката е во другата личност.

Ако ѓаволот мисли дека може да те натера да размислуваш негативно, тој ќе те брка наоколу сè додека не дојде Исус. Порано или подоцна ќе мораш да дојдеш до место каде што твојата доверба не е во телото или надворешниот изглед туку во Исус Христос.

Една млада девојка ми кажа како им давала многу значење на своите оценки во училиштето. Таа имала пречки во учењето, слични на дислексија и учела многу напорно за никој да не може да препознае дека има проблеми според нејзините оценки. Бидејќи студирала напорно, тоа и ја одзелo сета радост.

Ќе реков: “Треба да ги жртвуваш оценките.” Гледав како започна да ја обзема страв.

-Оценките ми значат премногу, - ми рече. “Не само малку, туку премногу.”

Нејзиниот вистински проблем не беа пречките во учењето, туку пречките во самодовербата. Таа имаше доверба во оценките наместо во Бог.

Еднаш гледав како мојата ќерка се обидувахе да си ја среди косата за да изгледа добро и на крај бев изненадена што воопшто и остана коса кога заврши. Понекогаш нејзината коса изгледаше подобро пред да ја исчешла, откако по еден саат занимавање со неа. Но, во нејзиниот ум, таа не можеше да се соочи со светот ако не ѝ беше секое влакно на место.

Ова е уште еден пример за доверба на погрешно место.

Доверба на погрешно место

„Зошто Господ ќе биде твоја надеж, цврста и силна...“

Изреки 3:26

Родителите понекогаш ја ставаат нивната доверба во достигнувањата на своите деца, што некогаш може да доведе до сериозни проблеми и за двете страни. Еден татко, на пример, сакаше неговата ќерка да стане докторка, така што таа започна да ја цени својата вредност според таа цел. Тоа што нејзиниот татко не го знаеше беше дека Бог веќе ја одбра неговата ќерка да биде моја секретарка!

Дали Бог работи со тебе околу тоа каде си ја ставил твојата доверба? Дали е таа во бракот? Дипломата од факултет? Твојата работа? Твојот брачен другар? Твоите деца?

Како Христијани, ние не треба да ја ставаме нашата самодоверба во нашето образование, изгледот, функцијата, сопственоста, нашите дарови, таленти, способности, достигнувања или во мислењето на другите луѓе. Нашиот Небесен Татко ни вели: “Доста е. Време е да се ослободиш од сите тие телесни нешта за кои се држиш толку цврсто долго време. Време е да ја ставиш својата смелост и доверба во Мене, и само Мене!”

Но, премногу често, исто како и некои од пророците во Стариот Завет, ние дозволуваме да ни влијаат мислењата и зборовите на другите, и по тоа како гледаат тие.

Ти си тоа што Бог вели дека си

„Ми дојде (На мене, Еремија) Господовото слово: „Пред да те вообликувам во мајчината утроба, Јас те знаев (како Мој одбран инструмент); пред да излезеш од мајчината утроба, Јас те посветив, за пророк на

сите народи те поставив." А јас реков: „Ах, Господи Боже, ете, јас не знам да зборувам: дете сум." Но, Господ ми одговори: „Не зборувај: 'Дете сум!' Туку оди кај оние кај кои те праќам и речи им го сè тоа што Јас ќе ти го наредам. Не бој се од нив (нивните лица): Зашто Јас Сум со тебе за да те избавам," говори Господ."

Еремија 1:4-8

Еремија се плашел да проповеда. Тој рекол: "Не знам да зборувам." Бог му одговорил: "Излези и прави го тоа што Јас ќе ти го заповедам. Пренесувај им ја на луѓето пораката која Јас ти ја давам. Не гледај ги нивните лица. Со тебе сум да те избавам од сиот нивни бес, бидејќи ти си Мојот одбран инструмент."

Ако Бог вели дека ние сме нешто, тогаш сме, без разлика дали некој друг се согласува или не.

Луѓето ми велеа дека не можам да проповедам. Всушност, смешно е, бидејќи ми велеа дека не можам да проповедам откако веќе го правев тоа!

Некои луѓе велеа: "Не можеш да проповедаш бидејќи си жена."

Реков: "Не можам?"

-Не, не можеш.

-Но, јас проповедам, - реков. "Веќе го правам тоа!"

Секако дека имаше искушенија да се откажам поради сите критики кои ги добивав. Но, никогаш не им се предадов на искушенијата бидејќи знаев дека тоа што го правев е тоа што Бог ми кажа да го правам. Како Павле, јас ја ставив мојата доверба во Господ, не во религијата.

Религијата може да Му попречи на Бог

„Иако и јас можам да се доверам и на телото. Ако некој друг мисли дека може да се надева на телото, тоа јас, уште повеќе: обрезаан сум во осмиот ден, од Израелевиот род сум, од Венијаминовото племе, Евреин од Евреите (и синот); по закон – фарисеј, по ревност - гонител на Црквата, по правдата на Законот бев беспрекорен.“

Филипјани 3:4-6

Павле не бил само Фарисеј, веројатно најбожјите Евреи во неговото доба – тој бил главен на Фарисесите. Тој бил толку религиозен што се придржувал до сите строги религиозни правила на неговата верска група. Но, тој открил дека ништо од неговите религиозни работи не вредат, затоа тој бил подготвен да предаде се за да Го придобие Христос.

Откажи се од правилата за Христос

„Но, тоа што ми беше некогаш придобивка, тоа го сметав за загуба поради Христос. Во суштина, јас и сега сметам сè за загуба заради преважното (огромната скапоценоост, ненадминливата вредност и најголемата привилегија заради) познавање на Христа Исуса, Мојот Господ (воочувајќи и препознавајќи и разбирајќи Го потполно и јасно), заради Кого изгубив сè и сè сметам за отпад (ѓубре), за да Го придобијам Христа (Помазаниот).“

Филипјани 3:7-8

До какви правила се обидуваш да се придржиш за да пронајдеш чувство на вредност? Можеби твоите правила се молење одредено време, секој ден или читање на повеќе глави од Библијата секој ден.

Религиозните правила ни велат: “Направи го ова, направи го тоа, не јади го ова, не допирај го тоа!” (види Колосјани 2:20-21). Но, Бог сака да го сториме тоа што го сторил Павле, да се ослободиме од сите тие правила и прописи за да можеме да Го добиеме Христос и да бидеме познати и најдени во Него.

Биди познат и најден во Христос

„И (всушност) да се најдам во Него, немајќи своја (сопствена) правда која доаѓа од Законот (верска чесност и наводна праведност со Бога добиена на тој начин), туку по правдата, која доаѓа преку верата на Христа (Помазаниот): (вистинската) правдата од Бог врз основа на верата.“

Филипјани 3:9

Овој стих во себе има помазание кое не смее да се испушти. Во него Павле вели дека сака да постигне едно нешто во животот – да биде најден и познат во Христос.

Ова треба да биде и нашиот став исто така. Не можеме секогаш да покажеме совршено однесување, но со Божјата помош секогаш можеме да Го покажеме совршениот Спасител.

Знаете ли зошто Бог никогаш нема да ни дозволи да достигнеме совршено однесување? Ако некогаш го сториме тоа, ќе го влечеме нашето чувство за вредност од

нашата совршеност и поведение, наместо од Неговата љубов и милост.

Ако ти и јас се однесуваме совршено цело време, ќе мислиме дека Бог ни должи одговор на нашите молитви поради нашата послушност кон сите правила и прописи. Така што, знаете ли што прави Бог? Тој ни остава некои слабости за да мораме постојано да одиме кај Него и да ја бараме Неговата помош за да можеме да зависиме од Него, без разлика дали ни се допаѓа тоа или не.

Бог нема да ни дозволи преку работа да стигнеме до чувство на мир и исполнетост. Но, тој ќе ни дозволи преку работа да стигнеме до лутина и бес. Зошто? За да сфатиме дека со делата на телото создаваме само беда и фрустрации (види Римјани 3:20).

Ако е така, што треба да правиме? Едноставно да се опуштиме и да уживаме во животот. Треба да научиме да уживаме во Бог повеќе. Тоа не само што ќе ни помогне, туку и ќе го отргне притисокот од другите луѓе околу нас. Треба да престанеме да бараме од сите да бидат постојано совршени. Треба да започнеме да уживаме во нив такви какви што се.

Во суштина, Павле рекол дека сака да може да застане пред Бог и да рече: "Па, еве ме Господи, голема збрка сум како и секогаш! Немам совршено поведение, но верувам во Исус."

Ти и јас треба да живееме така секој ден или никогаш нема да уживаме во мир и среќа. Не можеме да уживаме во животот ако сè ни е засновано врз нашите добри дела. Мораме да научиме да ја прифатиме нашата зависност од Бог.

Три чекори за зависност од Бог

„Надевај се (потпри се, довери се, имај доверба), во Господ и прави добро. Живеј на земјата, храни се со Неговата верност и навистина ќе бидеш нахранет.“

Псалм 37:3

Има три чекори за позиција на зависност од Бог.

Прво, научи што не си ти. Прифати го фактот дека нема да постигнеш успех во животот врз основа на твоите дела. Наместо тоа, ти се допаѓа тоа или не, мора да Му веруваш на Бог: “Предај Му ги на Господа (положи ја секоја грижа од твојот товар на Него) своите патишта, надевај се (потпри се, довери се и имај доверба) на Него, и Тој ќе води сè” (Псалм 37:5).

Вториот чекор кон стапување во позиција на зависност од Бог е да научиш Кој е Бог: “Тоа ти беше покажано тебе за да знаеш дека Господ е вистински Бог и дека нема друг освен Него” (Второзаконие 4:35).

Третиот чекор е да научиш дека каков што е Бог, таков си и ти: “Ние да имаме смелост. . .зашто каков е Тој, такви сме и ние во овој свет” (1 Јован 4:17).

Не само од леб

„Спомнувај си (ревносно) за целиот пат по кој Господ, твојот Бог, те водеше низ пустината во овие четириесет години за да те смири, за да те испита и за да дознае што ти е во (умот и) срцето: дали сакаш да ги држиш неговите заповеди или не сакаш? Те смируваше и те мореше со глад, а потоа

те хранеше со маана, за која не знаевте ни ти ниту твоите татковци, за да ти покаже дека човекот не живее само од леб, туку дека човекот живее од сè што излегува од Господовата уста."

Второзаконие 8:2-3

Еднаш поминав низ низа околности кои се однесуваа на мојата служба и беа збунувачки и вознемирувачки. Некои денови имаше секакви пратки и пари за службата. Следниот ден кога одев во поштата наоѓав само две или три пратки. Една недела ќе имав состанок со огромна публика, следната недела имаше само половина од луѓето. Сатаната ми велеше: "Па, на луѓето не им се допаѓаше тоа што го зборувавше претходната недела, затоа не се вратија."

Кога околностите ми укажуваа дека ми оди добро, бев подигната емоционално. Кога околностите укажуваа дека не ми оди добро, бев падната. Ѓаволот ме држеше на крајот. Секое добро искуство ме воздигаше, секоја лоша околност ме поразуваше. (Јас го нарекувам ова "jo-jo" Христијанство).

Така бев со години. Дејв се обидувааше да ми каже дека сум само нападната од уаволот, но јас не можев да го видам тоа. Ја видов ситуацијата со мојата глава, но не ја разбирав во моето срце.

Еден ден како што возев низ мојот роден град, Му реков на Бог: "Зошто се случува ова?" Духот на Господ ми кажа: "Те учам дека човек не живее само од леб, туку од секој збор што излегува од Божјата уста."

Лебот беше секојдневна прехрана за децата на Израел. Лебот им давал сила. Кога Господ ми зборувааше за лебот, Тој велеше: "Се обидувам да те научам дека не мо-

жеш да живееш од сите други нешта кои ти даваат сила. Мораш да Ме бараш Мене за секојдневната сила.”

Откако ги избавил од нивните поробувачи во Египет, Бог ги држел Израелците во пустината четириесет години, учејќи ги на таа лекција. Тие многу бавно учеле. Второзаконие 1:2 вели: “од Хорив до Кадис-Варниј, преку Синајската Гора, на (само) еднаесет денови одење (на Ханаанската граница, сепак на Израелците им биле потребни четириесет години да ја минат).”

Бог како Избавител и Поддржувач

*„Тој го изведе (Израел) со сребро и злато.
Во нивните племиња немаше болни.“*

Псалм 105:37

Кога Израелците излегле од Египет, тие биле благословени. Ги виделе Божјите чуда и сите други нешта кои Тој му ги сторил на Фараонот во нивна корист. Бидејќи Господ бил со нив, тие излегле од ропство со голем дел од Египетското материјално богатство, а и со одличното телесно здравје и состојба.

Но, Бог сакал да знаат дека Тој е Оној што ги извлекол, а не самите тие. Тој сакал да научат дека ако сакаат да се држат подалеку од неволји, треба да продолжат да зависат од Него.

Мислев дека бројот на публиката на моите состаноци зависеше од моето добро проповедање. Сеуште не сфаќав дека не беше Џојс Маер таа што ги носеше луѓето на состаноците. Морав да научам дека ако доаѓаа, Бог беше Тој што ги носеше. Требаше да научам да бидам потполно зависна од Бог. И на мене ми беа потребни скоро

четириесет години. Се надевам дека читањето на оваа книга ќе ви заштеди некое време.

Клучот за радост и мир во Бог

„Тогаш не вели во своето срце (и ум): “Со својата моќ и со силата на своите раце го спечалив ова богатство.”“

Второзаконие 8:17

Сега сфаќам дека мојата радост мора да биде во Бог, не во мојата служба. Мојот мир треба да биде во Господ, не во моите дела.

Сè што доаѓа во нашите животи не е од Бог. Но, Бог ќе ги користи нештата во нашиот живот, и добри и лоши, да нè научи да зависиме од Него.

Веќе не мислам дека поголемиот број публика е резултат на моите напори. Сега кога ќе завршам со проповедање велам: “Па, Господи, тоа што ќе се случи следниот ден зависи од Тебе. Ти донесе луѓе денес. Ако Ти сакаш да се вратат, ќе треба Ти да ги вратиш. Јас само ќе излезам и ќе проповедам најдобро што знам и ќе го оставам останатото на Тебе.”

Ако навистина сакаш да живееш во мир и сигурност, тоа е ставот кој мора да го имаш. Мораш да дадеш сè од себе и да ги оставиш резултатите на Бог.

Дозволи Му на Господ да ги истресе од тебе сите тие земни работи од кои се трудиш да го извлечеш твоето чувство на самодоверба, вредност, сигурност и благосостојба. Може и да Му ги оставиш Нему, бидејќи Тој нема да се предаде сè додека не е по Негово – и Неговиот начин е секогаш најдобар.

Заклучок

Многу е важно да се има позитивна смисла за самопочитување, самовреднување и ценење на себе си за да бидеме сигурни во тоа кои сме ние во Христа, навистина да се сакаме себе си. Учиме да се сакаме себе си со учењето на тоа колку Бог нè љуби. Откако ќе бидеме вкоренети и приземјени во Божјата љубов, можеме да бидеме во мир со себе си.

Десет чекори кон градење самодоверба

Подолу има список од десет чекори за градење самодоверба. Те поттикнувам да го ископираш и ставиш некаде каде што можеш да го гледаш секој ден.

1. Никогаш не зборувај негативно за себе.
2. Слави го позитивното.
3. Избегнувај споредби.
4. Фокусирај се на потенцијалот, не на ограничувањата.
5. Вежбај го твојот дар.
6. Имај храброст да бидеш различен.
7. Научи да се справуваш со критиките.
8. Одреди ја сам својата вредност.
9. Гледај непристрасно на твоите недостатоци.
10. Откриј го вистинскиот Извор на самодоверба.

ВТОР ДЕЛ

СТИХОВИ ЗА САМОДОВЕРБА

„Во љубовта нема страв, туку совршената љубов го изгонува стравот зашто стравот вовлекува казна, а кој се бои, не дошол до совршенството во љубовта.“

1 Јован 4:18

Сатаната ужива да ги мачи луѓето на разни начини. Несигурност, одбивање и казнување на себе си како и лоша претстава за себе си се некои од тие начини. Несигурноста не е ништо освен послаба верзија од духот на страв.

Нека овие стихови ја влеат Божјата љубов во тебе и твоите несигурности ќе исчезнат.

„Зошто ти си народ посветен на Господа, на својот Бог. Господ, твојот Бог, те избра тебе меѓу сите народи, кои се на земјата, за да му бидеш негов сопствен народ. Господ не ве одбра и не ве прифати затоа што сте побројни од сите народи, вие бевте најмалубројни од сите луѓе. (Второзаконие 7:6-7)

Ќе бидеш спокоен и ќе имаш доверба бидејќи има надеж. Да ти ќе бараш и ќе одмараш безбедно. Ќе легнеш и никој не ќе те заплаши. (Јов 11:18-19)

Ти ги изброи дните на моите скитања, ги собра моите солзи во Твојот сад; не ли е запишано сè во Твојата книга? (Псалм 56:8)

Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден (единствен) Син, та секој, кој верува (се доверува, се држи до, се потпира на) во Него, да не загина (биде уништен, изгубен), туку да има вечен (бесконечен) живот. (Јован 3:16)

Та преку вера да се всели Христос во вашите срца, да бидете вкоренети и засновани во љубовта за да можете да сфатите со сите свети (луѓе посветени на Бог, искуството на таа љубов), што е ширина и должина, и височина и длабочина, и да (можете навистина да) ја познаете (практично, преку искуство) Христовата љубов, која го надминува знаењето (без искуство) за да се исполните во целата Божја полнота. (Ефесјани 3:17-19)

Зашто Бог не ни даде дух на страшливост (кукавичлук), туку (Тој ни даде) дух на сила, љубов и себевладеење. (2 Тимотеј 1:7)

Мојата вера и доверлива надеж ќе биде зацврстена во Него. (Евреи 2:13)

И ние ја запознавме (разбираме, препознаваме, сме свесни за неа, преку набљудување и искуство) и верувавме (се држиме, веруваме и се потпираме на) љубовта, која Бог ја има за нас. Бог е љубов и кој останува во љубовта, останува во Бога и Бог останува во него. (1 Јован 4:16)

Ние Го љубиме Него, зашто прво Тој нè возљуби нас. (1 Јован 4:19)

Молитва за Самодоверба

Величенствен Татко,

Јас сум создаден по Твојот лик, затоа јас не сум несигурен. Мојата сигурност е во Тебе. Ти си мојата праведност и мојот мир.

Се свртувам подалеку од човечкиот страв и чувството дека не сум доволно добар. Помогни ми да престанам да се споредувам со другите. Помогни ми да се гледам како што Ти ме гледаш: исполнет, сигурен и целосен. Помогни ми да се сетам дека преку Исус Христос можам да ги надминам сите мои несигурности и да одам со тивка самодоверба во сите денови на мојот живот!

Во името на Исус, амин!

ЗА АВТОРОТ

Џојс Маер е една од водечките светски учители на Библијата. Како автор број 1 на списанието „Њујорк Тајмс“, напишала повеќе од 70 книги, вклучувајќи ги „Жена со самодоверба“, „Те предизвикувам“, „Бојното поле на умот“. Таа исто така издала повеќе аудио материјали, како и комплетна видео библиотека. Нејзините радио и ТВ програми „Уживајќи во секојдневниот живот“ со Џојс Маер, се емитуваат ширум светот. Таа патува водејќи конференции и предавања. Џојс и нејзиниот сопруг Дејв имаат четири возрасни деца и живеат во Сент Луис, Мисури, САД.

Следете не Find us on
Facebook

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

Ве молам ставете

Watch us on
YouTube

Joyce Meyer Ministries - Macedonian

Емисиите „Уживајќи во секојдневниот живот со Џојс Маер“ можете да ги гледате на tv.joycemeyer.org/macedonian/

Молитва за спасение

Бог те љуби и сака да има лична врска со тебе. Ако не си го прифатил Исус Христос како твој Спасител, можеш да го сториш тоа токму сега. Отвори го твоето срце за Него и моли ја оваа молитва...

“Татко, знам дека грешев против Тебе. Те молам прости ми. Измиј ме и очисти ме. Ветувам дека ќе верувам во Исус, Твојот Син. Јас верувам дека Тој умре за мене - Тој ги зеде врз Себе моите гревови кога умре на крстот. Јас верувам дека Тој воскресна од мртвите. Му го предавам мојот живот на Исус токму сега.

Ти благодарам, Татко за Твојот дар на простување и вечен живот. Те молам помогни ми да живеам за Тебе. Те молам во Името на Господ Исус, Амин.“

Како што ја молеше од срце оваа молитва, Бог те прими, те очисти и те ослободи од ропството на духовната смрт. Посвети време за да ги читаш и проучиш овие стихови и побарај од Бог да ти зборува додека си на ова патување со Него во твојот нов живот.

Јован 3:16

1 Коринтјани 15:3-4

Ефесјани 1:4

Ефесјани 2:8-9

1 Јованово 1:9

1 Јованово 4:14-15

1 Јованово 5:1

1 Јованово 5:12-13

Моли се и барај од Него да ти помогне да најдеш добра црква која верува во Библијата, каде ќе бидеш охрабрен да растеш во твојата врска со Христос. Бог е секогаш со тебе. Тој ќе те води ден по ден и ќе ти покаже како да живееш изобилен живот што Тој го има за тебе!